

PROTEIN

dvouměsíčník YMCA v ČR, červenec - září 2007, ročník IX

15 Kč / 0,5 €

YMCA & TS Festival

aneb něco pro všechny

Setkání seniorů YMCA

na tábor spolu i po 70 letech

YMCA o prázdninách

zážitky, přátelství, poznávání...

Máte hezké fotky z akcí YMCA? Pokud ano, pošlete je k nám do redakce, rádi je využijeme k některému z článků..

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger

Štěpán Černý

Gabriela Boková

František Kroužil

Eliška Venglařová

Pavel Hušek

Dominik Zunt

TISK

Josef Sedláček - Sprint servis

Papírenská 25, Praha 6

ADRESA REDAKCE

Protein

YMCA v ČR - ústředí

Na Poříčí 12

115 30 Praha 1

telefon: 224 872 004

e-mail: protein@ymca.cz

website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.

Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 9. 2007

Uzávěrka příštího čísla: 20. 11. 2007

Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 28 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Krnov, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava–Poruba, YMCA Polička, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

Tak ať si říká o Českých drahách kdo chce co chce, na Protein nemají. Takové zpoždění zatím ČD asi nikdy neměly. No nic, další číslo je na světě a rodilo se asi takto. Byly prázdniny, období, kdy to v YMCA kypí a srší aktivitou, probíhá řada akcí a hlavně táborů, vedoucí i účastníci mají řadu zážitků, od těch veselých a radostných až po dobrodružné, napínavé a akční. I pojal jsem naději, že nebude problém tyto prožitky z vás dostat a naplnit jimi poprázdninové číslo Proteinu. Napsal jsem tedy výzvu na všechny kolektivní členy YMCA a ejhle, hluboce jsem se mylil. Skóre dopadlo následovně – moje představa versus počet kolektivních členů – 0 : 28. Zkrátka příspěvek nepřišel ani jeden.

No nic, začali jsme tedy umlouvat konkrétní osoby, o kterých jsme věděli, že se nějaké akce zúčastnili a vyzývali obecně na různých fórech ku zaslání nějakého toho příspěvku. Nakonec, po delším čase se nashromáždil dostatečný počet článků, aby to dalo dohromady jedno standardní číslo. Všem, kteří něco napsali srdečně děkujeme, ostatním rádi poděkujeme příště ;-).

Až se do čísla zahloubáte, tak nakonec uznáte, že je v něm přece jen řada zajímavých příspěvků - a to tam ještě chybí ten váš! Když někdo vyjede do zahraničí a navíc tak exotického jako je Island, tak se nad tím musí rozplynout každý čtenář. Nakonec si přece jen přečtete také něco o táborech a to díky Brnu a Neveklovu.

Nejočekávanější články ale asi budou o velkém YMCA-TenSing Festu a nadchnout se vás pokusí i po slovenský příspěvek o TenSingovém boomu v Bánské Bystrici. Od ymkařů ze Slovenska máme pozitivní zprávy – chtějí se na Proteinu více podílet, takže se v budoucnu budete více na jeho stránkách potkávat se slovenčinou a navíc bychom měli na Slovensko distribuovat 100 ks Proteinů! Tak abyste se česká sdružení YMCA pochlapila – nenechte se zahanbit a pište a přiojednejte si daší výtisky!

Mezi stálíce patří příspěvky z YMCA v Ústí nad Labem, aby ne, také se tam pořád něco děje a ne zrovna malého – posuďte sami. Taková devítimetrová lezecká stěna, se nestaví každý den.

Tak co dál? Děje se u vás vůbec něco? Máte někoho, kdo by o tom napsal pár řádků a poslal fotku? Povzbudíme se navzájem tím, co se nám povedlo. Zima je na krku, tak nás může zahřát příjemný pocit z toho, že se někomu něco pěkného podařilo.

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

- 2 Význačné hodnoty táboření**
- řs -
- 3 Sportujeme o holi**
Miki Erdinger
- 4 YMCA o prázdninách**
Jaroslav Vojta Hynek
- 6 Dobrovolníkem na Islandu**
Eva Učňová
- 9 Jak jel Vojta do světa**
Jaroslav Vojta Hynek
- 10 Sutechova kletba**
Pavel Smutný
- 12 Rodiný tábor YMCA Neveklov**
Markéta Doušová
- 19 YMCA-TenSing fest 2007**
Gábina Boková
- 21 Orion září pro všechny romské děti**
Pablo
- 23 TenSingový boom v Bánské Bystrici**
Matuš Vranský
- 25 Princezna Anna a program Edie**
Lucie Kettnerová
- 26 Ústecká YMCA má lezeckou stěnu**
Pablo

a mnoho jiného...

Význačné hodnoty táboření

Letní doba vyznačuje se u nás stále rostoucím pochopením pobytu v přírodě. Přírodu, s veškerou její krásou doporučují lékaři k upevnění zdraví, což uznává široká veřejnost a i církve přicházejí s poznáním, že přírodou přicházejí lidé v blízký styk se Stvořitelem. Tam jest nejlepší ozdravení z horečky městského života a možnost získání demokratického přátelství. Všichni zkušený táborový vůdce radí rodičům, aby poskytli svým hochům pobyt v letním táboře. Poznají důkladně sebe a ve spolupráci s ostatními hochy stejného věku upevní svůj charakter, když ovšem tábor má přesně stanovený výchovný cíl, je bezvadně vybaven a organisován, má vhodné prostředí a pečlivě vybrané, schopné a odborně cvičené vůdce...

Každý otec i matka při vzpomínkách na vlastní dětství ví, že s přicházejícím létem probudí se v mládeži touha po přírodě, po volném uplatnění v ní. Je těžko říci, do jaké míry působí na naši mládež impuls ranného života naší rasy, ale tvrdíme s jistotou, že většina chalpců hoří touhou vyběhnouti ze školních stěn do volného prostranství, obklopeného stromy a vodou, využití vlastní iniciativy a tím uspokojiti dosud spoutané touhy.

Z pedagogického hlediska je velmi dobré, aby mládež po nějaký čas žila bez rodičů a rodiče bez dětí za dozoru dobrých vůdců. Může býti vytvořen zcela nový, krásnější poměr, což zhusta bývá vyjádřeno korespondencí. Dopisy bývají očekávány s dychtivostí a vlivem odluky prohlubuje se a zhodnotí vzájemný poměr a závislost. Dopisy hochů, bývají doprovázeny obrázkem tábora, plánem a líčí táborový život po všech stránkách. Je nesporno, že vracející se hoch dovede zcela jinak oceniti hodnoty domova a na druhé straně stane se samostatnějším, umí již státi z části na vlastních nohách.

Největším ziskem táboření je je styk s druhými chlapci. Vše děje se ve skupinách, hoši sami hledají to, co jim nejlépe vyhovuje a protože všichni na myšlence a jejím uskutečnění pracují, buduje se zde zodpovědnost a závislost na celku. Bez naléhání rád každý vezme na sebe povinnost, snaží se, aby vykonal co nejlépe vše, co je mu svěřeno skupinou a v jejím zájmu v práci i hře.

Vůdce tábora jsou za jedno, že forma tvořivé práce je velmi žádoucí. Poněvadž nikdo není vyjmut z práce a zodpovědnosti, je také poměr hochů hochů k povinnostem radostný. Nejsou vyjmuty ani domácí práce (udržování příbytku,

lůžka, příborů aj.) Dílna poskytuje hochům možnost uplatnění v tom, co je poutá a mohou se i zde mnohem pěkněmu přiučiti od druhých. Vůdce, mající na mysli vyšší hodnoty táboření, vedou hochy k uplatnění tvůrčích schopností, což ovšem nezůstane bez výsledků na duševní život hochů.

Velké oblíbené těší se výlety za soumraku. Skupina hochů šla odpoledne na výlet; vykoupali se, zahráli míčem, uvařili večeři

a po večeři zanítli oheň, při němž jednotlivě i celá skupina přispěla k veselému programu. Když slunce zapadlo a krása večera podmanila si mladá srdce, nalezl vůdce příležitost, pohovořiti o vážných stránkách života a konečně v hlubokém tichu bylo zcela přirozené, že vzdali všichni dík Stvořiteli za krásný den a tu velikou přednost, která jim je dána v tak nádherném prostředí. Jak bohatý zdá se život! Za svitu hvězd vracejí se hoši domů temným lesem, se svěžími vzpomínkami na krásu večera a proslov vůdce; nová, dosud neprožitá zkušenost obohatila jejich srdce.

YMCA v Československu pochopila, jak velký význam mají letní tábory a proto i Pražská YMCA vybuduje letos tábor pražských hochů na Staňkovském jezeře, táhnoucím se v délce osmi km mezi hlubokými lesy dotýkajícím se místy rakouských hranic. Toto zákoutí u Chlumce (nedaleko Třeboně) právem bývá nazýváno - divokou Kanadou - a jest nejideálnějším místem pro táboření v Jižních Čechách. Čirá voda, mírně tekoucí, jest pramenitá, břehy pokryté čistým, jemně zrnitým

pískem, mírně se svažují do jezera. Tábor ponese jméno Vlčice - dle pozemku téhož jména, na kterém bude vystavěn. Je to nádherně položené, vyvýšené místo, z kterého je překrásný pohled na všechny strany jezera.

Je přirozeno, že tábor - Vlčice - vyžádá si velikého nákladu; je zapotřebí morální i hmotné pomoci těch, kteří věří v dobrou věc a znají dalekosáhlý význam dobře vedeného tábora, kde mládež cvičí se umění demokratického a přátelského spoluzití. Členové a ti, kdož jsou s Ymkou v úzkém styku, měli by tento projekt chránit, umožnit a býti loyálními spolutvůrci, aby tak význačné hodnoty, kterých je nový tábor nadějným příslibem, byly uskutečněny.

FOTO: ARCHIV YMCA

Sportujeme o holi

aneb Aktivní ymkařovo stáří

Je už dlouholetou tradicí, že první pracovní dny měsíce září patří v táboře YMCA Soběšín seniorům. Seniorům, kteří jako mladí kluci trávili parná léta na břehu řeky Sázavy sportem, aktivním přístupem k životu, ohněm Velké rady a společnými prožitky.

Bylo mi ctí, se tohoto setkání účastnit již po druhé. A třídní pobyt mezi těmi, kteří by mi mohli být dědečky, ba i pradědečky mě vždy naplňuje. A je neuvěřitelné, že za těch pár chvil, člověk má pocit, že není s vrstevníky mých prarodičů, ale s kamarády a přáteli. Společné chvíle u krbu, poslech CD s písněmi z roku 1929, společné sportovní turnaje, povídání si na lavičce nebo výlet na Kazimírku (skála nad Tábořem s úžasným výhledem, kterou „každým rokem mineme v houštích, než ji najdeme“) mi dávají možnost blíže poznat historii táborů YMCA, historii těch určitých lidí, a hlavně zjišťovat, že i stáří může být aktivní.

FOTO: J. V. HYNEK

V letošním roce neprálo tomuto setkání počasí a proto se neuskutečnil obřadný oheň velké rady. Také jednotlivé sportovní turnaje (petanque, hod podkovou – pro zasvěcené quoits, golf, ping pong, a šipky) byly pravidelně přerušovány deštěm, který se nepravidelně střídal se sluncem. O to více jsme ale mohli společně hovořit v klubovnách, poslouchat vzpomínky a sdílet se nad tím, co nám přinesl uběhnuvší rok. (Například novou endoprotézu, kardiostimulátor nebo zuby.)

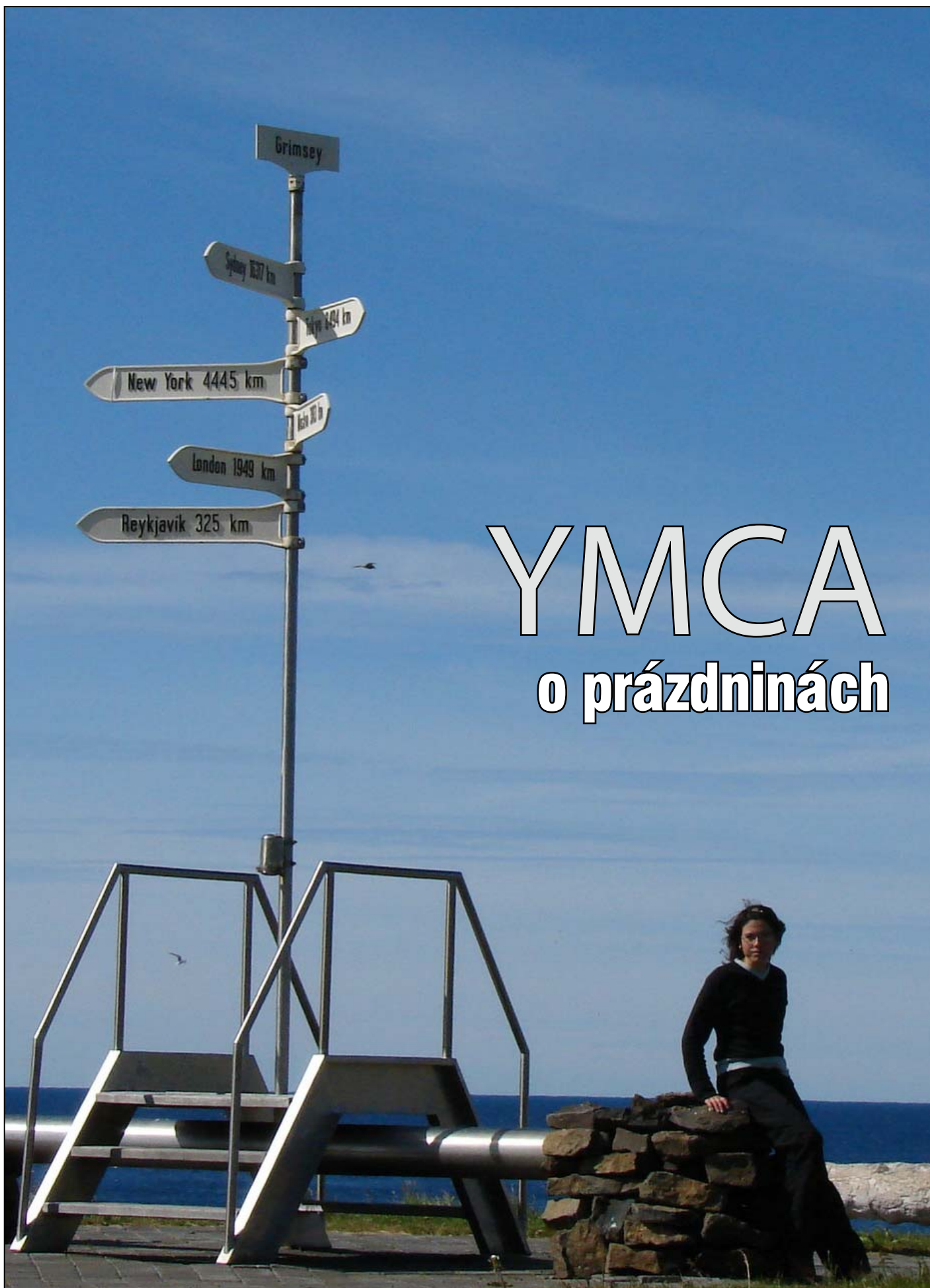
Každým rokem některý ze seniorů odejde z našeho světa. Jsou to chvíle smutné, ale jsou součástí našeho života. Je hezké, že se vždy na ně společná vzpomínka najde.

Jsem rád, že YMCA Praha každoročně toto setkání organizuje a mohu se jej účastnit. V budoucnu nebude lehké podobná setkání udržet, neboť nám v YMCA, díky totalitě, chybí tolik důležitá „střední generace“. Ale věřím, že setkávání těch, kteří již nemají tolik sil v YMCA aktivně pracovat a přitom jim YMCA zůstává v srdci budou nadále pokračovat ať už mezi táborníky, výborníky, uživateli nebo členy.

Miki Erdinger

FOTO: J. V. HYNEK

YMCA

o prázdninách

Prázdniny! Co dodat? Asi nejoblíbenější slovo všech dětí a studentů. Relaxace je třeba, ale prázdniny nejsou jen dobou na povalování. Stále častěji je to také období, kdy mladí lidé dělají něco smysluplného. Nemusí to být právě brigáda, ale především výjezdy do zahraničí, většinou jako dobrovolníci. Je to dobrá příležitost, jak se nejen něco přiučit, ale také poznat nové přátele, odlišné kultury a jazyky, ale také alespoň trochu i sám sebe.

Pro ty mladší jsou tu klasické pobyty u babiček a dědečků, ale také tábory, kterých řada organizací připravuje obrovskou spoustu a to s nejrůznějším programem.

Také v naší internetové anketě na www.protein.ymca.cz jsme se zaměřili na tábory. Ptali jsme se, kolik osobodnů (počet dětí krát počet dní) stráví děti na všech táborech, které letos pořádá YMCA. Vaše tipy byly opravdu vyrovnané. Z nabízených možností, které byly velmi rozdílné, se vám zdály jako pravděpodobně prakticky všechny stejně. Zajímavé je, že nejvíce hlasů dostala hned první možnost, tedy 150 osobodnů. Mám takový pocit, že to bylo spíše nepochopením termínu osoboden, protože to je de facto 15 dětí na desetidenním táboře, což jak uznáte je v tak velké organizaci jako je YMCA úplně mimo mísu ;-).

Na druhou stranu je to až k neuvěření, ale správný tip je 2.150.000 osobodnů. Prakticky to představuje 76 táborů, kterých se zúčastnilo více než 2.500 dětí a součet všech dnů všech táborů se vyšplhal téměř k osmi stům.

Jejich program byl velmi pestrý, od těch klasičtějších, kdy hlavním tématem je nějaká celotáborová hra, prostřednictvím které se děti učí řadu dovedností a rozvíjejí své schopnosti, přes zcela speciální - zaměřené hudebně, výtvarně, sportovně, vodácky, skautsky atp. Škoda jen, že se o zážitky z nich podělilo s ostatními čtenáři Proteinu jen tak málo z nich. Alespoň nějakou představu si ale udělat můžete na dalších stránkách.

YMCA je organizací, která na našem území s pořádáním táborů začala a to už za první republiky, tedy po první světové válce. To, že k výchově ke správnému prožití letních měsíců přistupovala opravdu odpovědně ;-), dokazuje článek, zveřejněný v časopisu TEP z roku 1930, z pera F. M. Marka, který nesl název „Několik rad campířům“.

„Nevím ani, kolik dotazů a plánů jsem již vyslechl, a teprve prázdniny přijdou. Většina chce někam na camp nebo na tramping, a také v tomto směru docházejí a dopisy a dotazy. K tomu jen tak všeobecně: nechodte sám, bylo by vám brzy smutno; ale nechodte ve velké společnosti. Mnoho hlav - mnoho rozumu. Ve dvou se to nejlépe táhne, říká Kuděj. Při volbě kamaráda buďte opatrní. Radost z cesty bude záležet na volbě druhu.“

Nenoste zbytečnosti. Velký náklad umí zkazit požitek. Dobře se zaopatřte na noc. Chlad v noci vám nedá spát, nejste-li vybaven dobře proti němu. Bez klidného spánku není odpočinku.

Nechtějte denně „urazit“ mnoho kilometrů. Užívejte radosti a krás na cestě - ne míry, kolik jste urazili.

Co se týče obleku, radím vám jednoduchost. Vystříhejte se všech výstředností. Účelnost bude lepší. Vlna je lepší než bavlna. Neutrální barva (hnědá, šedivá) lepší než křiklavá nebo bílá a černá. Vlněné ponožky a dobré volné boty s pružinou ohebnou podrážkou a nízkým podpadkem jsou nezbytné. Doporučuji vřele nosit lehké tričko pod košili. Kedsy a boty s gumovou podešví nejsou výhodné pro cesty. Do stálého tábora ano.

Na cestě mnoho nepijte, zbytečně byste se potili. Vydatně jezte ráno a večer, lehce v poledne. Po mléku je žízeň a dostavuje se ospalost. Slabý čaj lépe utiší žízeň.

Pamatujte si ještě pořekadlo zálesáků a prvých campířů: „Co můžeš obejít, na to nestoupej; co můžeš podlézt, to nepřeskakuj!“

ANKETA 4/2007

Kolik osobodnů (počet dětí krát počet dní) stráví letos děti na všech ymkařských táborech dohromady? Tipněte ;-).

150		(167 hl.)
1.150		(140 hl.)
10.150		(150 hl.)
100.150		(157 hl.)
1.150.000		(138 hl.)
2.150.000		(144 hl.)
3.150.000		(146 hl.)

Celkem hlasovalo: 1042

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Jak už jsem naznačil, zcela specifickým způsobem trávení prázdnin je dobrovolničení v zahraničí. Především prostřednictvím programu EVS (česky EDS - Evropské dobrovolné služby) se můžete dostat na velmi zajímavá místa a to prakticky zadarmo. O jednom takovém pobytu na velmi atraktivním místě zeměkoule je hned následující příspěvek.

Dobrovolníkem na Islandu

Na konci července 2007 se nám z projektu Evropské dobrovolné služby vrátila další dobrovolnice. Eva Učňová si pro svoje dobrovolničení nevybrala zemi jen tak ledajakou. Na začátku února 2007 odletěla daleko na sever do země ohně a ledu. Teď si můžete přečíst pár řádků z doby, kdy byla na Islandu prvních pár týdnů, a potom dopis ze dne, kdy se vracela zpátky domů.

Psala se poslední lednová neděle loňského roku... padal sníh a já si zvláštním způsobem vychutnávala pocit domova... Čekala mne daleká cesta do země ohně a ledu... Předemnou bylo 213 dnů, které byly naplněny očekáváním, touhou poznat nové věci, samotou, volností, ctižádostí, strachem, štěstím, přátelstvím a láskou. Nikdy jsem nelitovala toho, že jsem se tehdy rozhodla odjet do zahraničí, aniž bych tušila co se bude dít... rozhodla jsem se strávit část svého života na Islandu v severském městě Akureyri v rámci projektu EVS.

Chtěla jsem vystudovat školu, tohle jsem si splnila. Chci práci, která by mě bavila... A jsme u toho prozatím nesplněno. O mladého člověka bez praxe není zájem, a pokud ano, tak za podmínek, které já zkrátka neskousla.

Oslovila jsem YMCA v ČR, rozeslala kolem 150 e-majlů hostitelským organizacím mnoha států Evropské unie, mezi nimiž byly i islandské organizace. Představovala jsem si,

jak to asi vypadá na ostrovu, na který ukrývá nesčetné přírodní krásy doposud činné sopky, gejzíry a vodopády. Ani ve snu by mne nenapadlo, že právě jedna organizace projeví zájem a já odjedu za půlročním dobrodružstvím...

Projekt Together in Sun and Snow zaštilil kostel Glérakirkja, pracovala jsem 16 hodin týdně ve školce Krógaból, kreativně trávila 2 podvečery s islandskou mládeží, pracovala na přípravě propagačních materiálů pro Technické muzeum Akureyri. Ve svém volném čase jsem navštěvovala venkovní bazén, tamní knihovnu, poznávala přírodu, potkávala zajímavé lidi, naučila se základy islandštiny..

Začátky nebyly vůbec jednoduché... přijedeš do cizí země, anglicky se bojíš mluvit, aby si náhodou neřekla něco špatně gramaticky, slunce svítá o půl desáté ráno, všude sníh, pustina bez stromů... každé začátky jsou těžké... já měla štěstí, že kromě angličtiny, která je druhým jazykem, jsem procvičila i

jazyk německý, a to jen díky tomu, že můj šéf měl za manželku Němku a další dobrovolníci na mém projektu byla mladíčka Chtistina ze Stuttgartu. Člověk se začíná přizpůsobovat prostředí a vše kolem vnímá jinak, začíná objevovat dosud nepoznané krásy... podařilo se mi překročit polární kruh, viděla velryby, několikrát se proletěla nad islandem letadlem, na kole jsem urazila na islandských silnicích za jeden den 75km, navázala jsem přátelství s krajany i původním obyvatelstvem.

Moje práce mě naplňovala, a nesmírně mě bavila, že nebylo vůbec pro mě jednoduché odejít... neboť tamní obyvatelstvo je přes svoji uzavřenost velmi přátelští a potřebujete-li pomoc, neznámí lidé neváhají a pomocnou ruku Ti podají. Naprosto neznámí pán mi koupil na svoji kreditní kartu letenku, bez jakékoliv pochybnosti, což svědčí o jejich nezištnosti a dobrosrdečnosti.

Mladí lidé se tu baví podobně jako u nás, navštěvují bary, diskotéky, koncerty. Víkendové večery dokáží trávit za volantem a objíždějí neustále kolem dokola město, případně se vydají na delší vzdálenost a objedou celý Island.

Myslím si, že každá cesta do zahraničí člověka změní, sám sobě si dokáže, že je schopen se sám o sebe postarat v cizí zemi, komunikovat s lidmi odlišné kultury, zapojit se do běžného života, procvičí si cizí jazyk v praxi. Jsem moc ráda, že jsem dostala příležitost, která přichází jednou v životě, a že jsem se nezalekla a pustila do poznání zcela odlišného kontinentu. Na tuhle zemi a lidi, které jsem poznala nezapomenou a vím, že příští léto se chystám na nějaký čas na Island vrátit, nejde to popsat, ale země plná tajů mne neobvyklým způsobem přitahuje.

Chtěla jsem vystudovat školu, tohle jsem si splnila. Chci práci, která by mě bavila... A jsme u toho „prozatím nesplněno“. O člověka bez praxe jaksi není zájem, a pokud ano, tak za podmínek, které já zkrátka neskousnu. Ti, kteří mě znají, vědí přesně, o čem mluvím. Proto jsem se rozhodla pro EVS (Europien Volunteer Services – neboli Evropská dobrovolnická služba). Co to vlastně je? Vysvětlím velmi v krátkosti: jedná se o vzájemný vztah tří stran, dobrovolníka (to jsem JÁ), vysílající organizace (YMCA v ČR, za níž se skrývá vždy usmátá Kristínka Otřísalová, které strašně moc děkuji za spoustu energie a času, který mi věnuje!) a hostitelské organizace (organizace GLERÁRKIRKJA – kapitán lodi PÉTUR BJÖRGVIN ÞORSTEINSSON, Akureyri, Island). Pétur mě zlobí tím, že chce komunikovat, a když já mlžím s angličtinou, jemu to vůbec nevadí, vybalí to na mě s němčinou, a to už není úniku.

To bychom měli základ. Dobrý, tak to jsi nám řekla. A co tam budeš dělat? Náplní mé dobrovolnické služby je kreativní práce s dětmi ve školce a mládeží. Na základě mé iniciativy nastoupím také do tamního muzea na praxi v mém vystudovaném oboru, aby se mi nezdálo, že malinko zaostávám za jinými. Veškeré náklady jsou hrazeny s grantu Evropské unie. Když si vzpomenete na film Básníci, kdy bývalí spolužáci měli zálsuk na dolary a proto se sešli s Mirečkem... „Já dolary nemám, já jsem delegace“ . Podobně to bude se mnou; ubytování a strava jsou hrazeny z grantu, který byl v prosinci 2006 schválen islandské straně. Budu pobírat měsíční kapesné ve výši 210 Euro.

Přede mnou je těžká zkouška, tak mi držte palce a myslte na mě. Taky na Vás budu myslet, a ne že mi nebudete psát! Kdo mi nenapiše, dostane na zadek, až se vrátím, to slibuji!!! Moc děkuji Davovi, díky kterému se můžu rozepisovat a informovat vás o veškerém dění.

Držte mi prosím palce, budu to potřebovat!

Eva Učňová

Co že to ta Evropská dobrovolná služba je? EDS je programem Evropské Unie, v rámci kterého mohou mladí lidé ve věku od 18ti do 30ti let strávit 2 měsíce až 1 rok v nějaké zemi Evropy (a dalších zemích světa), pomáhat v nějaké většinou neziskové organizaci, získávat cenné zkušenosti z ciziny a zároveň obohacovat organizaci a lidi kolem svou přítomností.

- **Chcete zažít podobně jako Eva EDS v nějaké zemi Evropy nebo jinde?**
- **Chcete ve své YMCA hostit EDS dobrovolníka?**

Neváhejte mě kontaktovat: Kristina Otřísalová, ymca@ymca.cz, 224 872 044

Never say Goodbye...

Okružný 31. 7. 2007

Žánra to věchno na mne dočítat, počty pro jednu smíšená, nevím co se stane až nasadím do letadla. Mám v sobě anabek a chaos. Jdu si odbravit duft a píši poslední podrobné Okružný Pěturovi, okamžitá odpověď, Takže sémuleidie. Gota post. "Tu byl toll" Větno mi došlo, že odletám, a radobánska jsem udělat slery, a vůbec jsem se se ně nestýdala. Opouštěla jsem místo, o kterém jsem nevěděla nic, a ani nevěděla co věchno zde saaji. Jedine co jsem věděla, že letím na Island, a že přibrodím strávním v druhém nejrůznějších městě, Okružný.

Proč jsem vložila odjela?

Dei proto, že jsem si potřebovala spoustu věcí v sobě ujasnit, a hlavně si dočítat, že jsem selepna se o sebe potrat, a že se nebudu rozat, nebo brát na místě, ale měla jsem v sobě nepopadající pocit v mlčení, že musím jít dál. A rozhodnutí se pro Island nemám co strach, naopak mián jen sídel.

Island je tak sledovali nebové strážky vité dově, že má ovedávání se naplnilo, a musím říci, že mnohem více než jsem si ledly sama vůbec měla dočítat představit.

Tem slery m jaktoho pomalli, a které jsem měla mánost povat moc děkuje! Kterým, že i když jsem dnes opustila Island nesvály se so mnou duere...

Co mě čeká dál věgně omi ja v kulle chvilí nevím!

Never say Goodbye!

Takže přeji mi! Eva Němova

Jak jel Vojta do světa

I hloupý Honza věděl, že je dobré jít na zkušenou do světa, něčemu se přiučit, rozšířit si obzory.

V dnešní době snad už každý mladý člověk ví, že je dobré, užitečné až téměř nezbytné do světa se podívat, prakticky kvůli tomu samému, ale navíc s důrazem zdokonalit se v nějakém cizím jazyku. A tak každý, kdo má možnost nějak vycestovat na prázdniny, případně i déle, tak balí kufry a hledá

Vyzbrojen z dob komunistického školství základy ruštiny a posléze několika německými slovy a frázemi jsem si naplánoval, že když už vím, že do Anglie pojedu, tak se naučím, alespoň pár základních slov. Jak už to ale bývá, pracovní povinnosti mě zaměstnaly natolik, že jsem se dokopal pouze

FOTO: J. V. HYNEK

nějaký program, skrze který by mohl tuto záležitost podniknout. V tomto příspěvku zcela pominu dobrodruhy pouštící se do cestování na vlastní pěst jen tak s báglem či pouze kreditní kartou. Ideální věk pro takovou cestu za konverzací je ten vysokoškolský. Máte delší prázdniny, je vám nad 18, nějaký ten jazyk se do vás snaží učitelé nahrnout už nějaký ten rok ve škole, takže jistý základ by tam po těch de facto až 8 letech být měl, je tedy (nebo spíš mělo by být) co rozvíjet.

Moje situace byla ale hodně odlišná. Onen ideální věk u mě již dávno pominul. Na stará kolena jsem se ale přesto rozhodl, že celou svou dovolenou vyplácnu na jistý experiment. Chtěl jsem zkusit, jestli můj již zpomalený mozek bude schopen přijímat cizí jazyk. Problém byl v tom, že do všech těch skvělých programů organizovaných či podporovaných EU už jaksí nepadám právě věkem, zkrátka člověk nad 26, v lepším případě nad 30 let, je z těchto programů automaticky vyřazen, nechci napsat, že je přímo diskriminován (no ale když už to tu je, tak to tu nechávám). Když se tedy přece jen objevila možnost, že do YMCA National Center Lakeside v Anglii, by mohl jet i člověk starší, tak jsem neváhal.

k tomu, že jsem si do batohu šoupl brožurečku 1000 anglických frází (anglicko-slovenskou) a nějakou moderní učebnici – anglická konverzace. Cestou na letiště jsem se snažil vybavit kolik anglických slovíček umím z takového toho „běžného života“ a seznal jsem, že relativně dost, např. power, file, edit, view, format, error, windows, ale také black, peace, no smoking, yes, I don't know, phone a notebook. To mě uklidnilo, říkal jsem si, to je dobrý základ, na tom se dá stavět. Navíc jsem nejel sám, jela se mnou Frančeska (tak jí potom říkali všichni v Anglii), dívčina již nové generace, která měla ve škole už místo ruštiny angličtinu. Jak se ukáza-

lo ihned po příletu na letiště v Manchesteru, byla to moje záchrana, jinak bych se na místo určení, tedy ještě dále vlakem a pak taxíkem určitě nedostal.

V Lakeside (tak se zkráceně říká onomu outdoorovému centru YMCA) jsem se okamžitě cítil jako doma, zkrátka taková velká táborová základna – něco jako Soběšín - ymkařský tábor na Sázavě, jen několikanásobně větší a asi 186 krát vybavenější, u obrovského jezera a v členitém terénu, logo YMCA kam se člověk podíval, takže bezva. Jen ti lidé okolo vydávali nějaké zvuky, o kterých jsem pouze předpokládal, že to jako mají být věty s nějakým obsahem v nějakém prý existujícím jazyku. Ovšem čtvrtý den byl zlomový, zachvátil mě pocit, že začínám výborně rozumět. Po dvou dnech euforie jsem opět vychladl, ale od té doby jsem už alespoň tušil, o co jim jde.

Lakeside funguje jako velký tábor, který je rozdělen na dva hlavní sektory a řadu skupin chat a chatiček a stanů, kde mohou celkem odděleně přebývat různé skupiny dětí,

(pokračování na straně 11)

FOTO: YMCA BRNO

Sutechova kletba - tábor 2007

V sobotu dne 11.8.2007 nastal dlouho očekávaný den odjezdu na letní tábor, který pořádala YMCA BRNO, Klub Rakvice v Kláskově mlýně, v krásném prostředí s bazénem v katastru obce Police u Jemnice. Děti, vedoucí, praktikanti a ostatní dospělácký personál za pomoci rodičů se nalodili do čtyř autobusů a vydali se na čtrnáctidenní tábor.

Do tábora jsme dorazili po poledni, vyložili si své bágly, zamávali řidičům, přivítali se s kamarády a hurá na rozdělení do oddílů a chatek, aby se ubytovali a vyfasovali povlečení. Po večeři byl nástup celého tábora, kde proběhlo seznámení se s vedoucími, praktikanty, zdravotním a kuchyňským personálem. Večer byl zapálen slavnostní oheň a přečtena legenda. Tématem tábora byl Egypt - Sutechova kletba.

Od neděle začal pro děti program tábora. Jednotlivé oddíly si vybraly jména a vyrobily vlajky. Jedním z prvních úkolů bylo nalezení částí artefaktu – skládanky, ze kterých byl vytvořen velký obraz na odpoledním slavnostním nástupu. Vytvořena byla táborová vlajka.

Děti byly rozděleny do tří věkových kategorií, plnily různé úkoly, jak v bazénu – např. akvabely, tak i na suchu. Za splněné úkoly dostávaly bodové ohodnocení a to už od ranní rozcvičky. Byla zavěšena horolezecká stěna, kterou vyro-

bil Aleš Kolář alias Kolda. Děti lezení hodně zaujalo a zájemců bylo každý den mnoho. Po večeři probíhaly oblíbené bitvy vedoucích proti praktikantům, neboli Koldoviny – humorné souboje dvou družstev.

Děti si mohly jako památku na letošní tábor odvést např. batikované tričko. Batika, nácvik moderních tanců a nácvik mažoretek na fotbal, navlékání korálků, střelba ze vzduchovky a jiné hry byly součástí tzv. točáků, kde se děti střídaly.

Již tradiční součástí tábora byl i sobotní fotbalový zápas proti místnímu mužstvu Police. Po těžké a náročné přípravě se šlo na místní fotbalový stadion, kde našim borcům byly zapůjčeny dresy a ti se řádně jako profesionálové rozcvičili pod vedením nejlepších trenérů (Miloslav Studýnka) a asistentů. Hráči dostali taktické pokyny a šli na hřiště, kde bouřily v hledišti desítky diváků, roztlékávaček, vyvolávačů hesel a bubeníků. No zkrátka takovou návštěvu tam tak často nemají. A naši

borci - Oceloti to zvládli, jak nejlépe umí. Lehce převálcovali fotbalový manšaft z Police 5:0.

Náš tábor se nachází v blízkosti hradu Bítov a bylo by škoda jej nenavštívit. Ve spolupráci s naší rosničkou Petrem Hvězdou bylo rozhodnuto, že se na hrad vypravíme v úterý. Ráno se celý tábor vzbudil do pošmourného počasí a při ranní poradě a těžkém hlasování se rozhodlo, že se výlet uskuteční. Po snídani dostaly oddíly svačinky, pití na cestu a hurá na hrad. K Bítovu se šlo po dvou oddílech a v rozmezí deseti minut, cestu označili MUDr. Blanka Studýnková, Jirka Rosinec a Kolda. Po dobytí hradu měli všichni krátké volno na relaxaci a občerstvení, prohlédli si nádvoří hradu a okolí této kulturní památky. Po doplnění zásob, které jsme jim tam přivezli se vraceli se zpět do tábora na teplý pozdní oběd.

Den plný her - vedoucí připravili různá stanoviště, kde děti plnily různé úkoly (dělaly vojáky, sbíraly zlato, střílely na terče, kreslily, plnily různé úkoly). Odměnou dostaly táborové peníze, za které si mohly koupit něco na památku, sladkosti, jít do věštiny, do baru na drink nebo do kasina. Byla tam také mumie, když se jich dotkla, musely se jít za peníze očistit.

V pátek 24.8. bylo slavnostní vyhlášení vítězných družstev na slavnostním nástupu a byly předány odměny pro vítěze - táborové tričko, sladkosti, diplomy a pamětní listy s fotkami oddílů. Potom následovalo balení věcí a příprava na návrat domů. Večer byla poslední táborová diskotéka a kdo nechtěl jít tancovat, mohl si jít zaspívat k táboráku.

V sobotu 25. srpna po snídani se dobalovaly věci, uklízely chatky a celý tábor. Po příjezdu autobusů jsme se rozloučili táborovou hymnou Jarošovský pivovar a za velkého loučení se nastoupilo do autobusů. Zamávali jsme táboru a těšili se na příští tábor, který se bude konat znovu na Kláskově mlýně v termínu 9. - 23. srpna 2008.

Chtěl bych touto cestou poděkovat hlavní vedoucí Janě Horákové, programákům, vedoucím a praktikantům, paní MUDr. Blance Studýnkové a Jiřímu Rosincovi za péči o zdraví všech dětí a dospěláků, dále všem kuchařkám a ostatnímu personálu a hlavně pí. Zlatce Smutné za krásné prožití čtrnácti dnů a těším se na další setkání s nimi.

Pavel Smutný, vedoucí klubu YMCA Brno, Klub Rakvice

(pokračování ze strany 9)

mladých lidí i dospělých. Centrum mělo v této hlavní sezóně kolem 40 instruktorů, kteří se starali o profesionální vedení všech aktivit - kanoje, kajaky, vlastnoručně postavené rafty, lezení, lanové aktivity, lukostřelbu, bivakování, poznávání přírody, kolektivní hry apod. Kromě profesionálních zaměstnanců zajišťujících především administrativně ekonomické záležitosti bylo v centru také asi dvacet dobrovolníků, kteří vykonávali nejrůznější pomocné práce. Od práce v kuchyni, přes půjčovnu sportovních potřeb, venkovní natěračské a výkopové práce až po oblíbené udržování čistoty Adamů a Ev (jeden z anglických výrazů pro WC). Mezi tyto dobrovolníky jsem patřil i já. Na jednu stranu skvělé, na druhou stranu kontraproduktivní (pokud jde o anglickou konverzaci) byla skutečnost, že z oněch dvaceti lidí bylo deset Čechů, což nás samo-

FOTO: YMCA BRNO

zřejmě neustále svádělo k mluvě domácí. Nicméně právě díky těm zbývajícím dobrovolníkům, kteří byli z celého světa (Kolumbie, Hong Kong, Švýcarsko, Maďarsko, Rusko), jsme se přece jen byli nuceni něco naučit, protože právě s nimi jsme tvořili nerozlučnou partu, která podnikala nejrůznější akce, ať už v táboře, nebo výlety do blízkého i vzdálenějšího okolí a to pěšky, na kole, busem či lodí.

Konkrétní zážitky jsou nesdělitelné, musíte si pro ně jet sami. Jen prozradím, že i starší mozkové závity jsou schopny ještě něco absorbovat, i když je to určitě těžší, a že mě tedy tento experiment motivoval nejen se angličtiny nebát, ale také k tomu, že pojedou příští rok znovu. Především však pro mě byl tento výlet poznáním, že všude na světě jsou skvělí lidé a tak díky Angelo, Bětko, Emešo, Jani, Frančesko, Johanko, Katko, Long, Mandy, Tanjo, Anthony, Davide, Jirko, Kubo, Marku a Miro za jedny z mých nejkrásnějších prázdnin.

J. V. Hynek

PS: Naši partu jsem vypsál v abecedním pořadí a přirozeně napřed dívky... a na tebe jsem Lindo nezapomněl, ale po pravdě řečeno... potkal jsem tě tam za celou dobu asi třikrát, že ;-).

Rodinný tábor YMCA Neveklov

FOTO: YMCA NEVEKLOV

snědly
nezná-
m é
množství
bobulí rulí-
ku zlomoc-
ného.

Na čísle 155 jsme se domluvili, že sanitce pojedeme naproti do Staňkova, aby nás nemusela hledat po lesích. Přijela záchranná služba z Jindřichova Hradce, paní doktorka děti prohlédla a odvezla na dětské oddělení nemocnice v J. Hradci. Cestou Ondra otekl a zčervenal v obličejí.

Vlčice 2007

Prázdniny YMCA Neveklov nejsou až tak bohaté na akce a tábory, jako u jiných kolektivních členů YMCA. Ale rozhodně velmi příjemným zážitkem pro všechny zúčastněné je rodinný tábor na Vlčici. Kromě celých rodin se účastní i otcové s dětmi, cyklisté, rybáři i mladí lidé se zdravotním handicapem.

Letošní ročník byl skvělý hlavně díky počasí, zapršelo za celou dobu jen jednou a i v lese bylo dost teplo. U vody bylo báječně, až na to, že byla ze začátku dost zelená. Ale jednoho dne i sinice odplavaly a pak to teprve stálo za to.

Ale abych nemluvila jen o příjemných zážitcích, krize nastala, když dvě dvouapůlleté děti – Ondra a Vojta –

Následovalo vypumpování obsahu žaludku a uložení dětí na JIP. Z Ondry vypadly dvě kuličky, Vojty nic, ten chudák doplatil na to, že se rulíkem upatlal, a to že ho nesnědl mu nikdo neuvěřil. Vše mělo dobrý konec. Děti se do rána vyspaly v nemocnici a protože už žádné další příznaky otravy neměly, lékaři je pustili zpátky. Lékařům z Jindřichova Hradce jsme vděční za záchranu dětí, pro malé dítě je smrtelná dávka cca 3 bobule.

Zbytek pobytu byl fajn a naštěstí jsme díky příjemným zážitkům na okamžiky krize zapomněli. Rybáři chytali ryby, které jsme pak smažili večer na ohni, na asfaltovém hřišti se proháněly děti na kolech, tříkolkách a dalších strojích, případně tam jejich tátové hráli nohejbal. Odpoledne jsme se chodívali koupat na pláž a vydrželi jsme tam, dokud sluníčko nezapadalo za lesy a k tomu nám vařila kuchařka Hanka výborná domácí jídla.

Markéta Doušová, YMCA Neveklov

**Sbalte svých 5 švestek
a vyražte s Ymkou do světa!!!**

Více na www.ymca.cz (Zahraniční programy)

Kristina Otřisalová, zahraniční sekretář, YMCA v ČR, ymca@ymca.cz, +420 224 872 044

A když nevyrazíte do světa vy, přijede svět za vámi...

Praha (Výstaviště)

3.–9. 8. 2008

Co můžete čekat

- celosvětové křesťanské společenství, růst a sílu YMCA
- sdílení zkušeností, posílení vaší YMCA skrze nové zdroje motivace a nové projekty
- přátelství, radost a legraci
- tisíce účastníků – především ve věku 13-25 let

Program

- Kreativní workshopy
- Diskuzní workshopy
- Koncerty
- Ten Sing
- Outdoor aktivity a skauting,
- Sporty
- Výstavy evropských Ymek
- Místa pro oddych

Ceny

1. Dobrovolníci – 300 CZK (+ možnost ubytování cca 100 Kč/noc)
2. Účastníci - registrace do 4. 1. 2008: 2850 CZK (+ ubytování cca 100 Kč/noc)
3. Účastníci - registrace do 6. 6. 2008: 4000 CZK (+ ubytování cca 100 Kč/noc)

Děti pod 2 roky nic neplatí, děti od 2 do 12 let platí 1150 CZK.

Užij si festival za 300 korun jako dobrovolník!

- Jako dobrovolník nebudeš pracovat déle než 6 hodin denně a ve zbylém čase si můžeš užívat festival jako všichni ostatní.
- Navíc budeš pracovat v týmu dalších mladých z Evropy, což je výborná příležitost k navázání přátelství napříč Evropou.
- Musíš být ale starší 16ti let.
- Kde můžeš pracovat? Vítat účastníky na letišti, na info-desku, v hostelu, stavět festivalovou vesnici, registrovat účastníky, kontrolovat u hlavního vchodu, jako IT manager, stage manager, při distribuci jídla, zajišťovat bezpečnost

Prezentujte svůj program

- Pokud budeš chtít na festivale předvést svůj workshop, sport, podílet se na bohoslužbách apod., budeš mít po dobu své aktivity volný vstup do festivalové vesnice.
- Můžeš také pomoci Julii Nepustilové (z ústředí YMCA v ČR) s prezentací české Ymky na festivale (julie.nepustilova@ymca.cz).

City Action

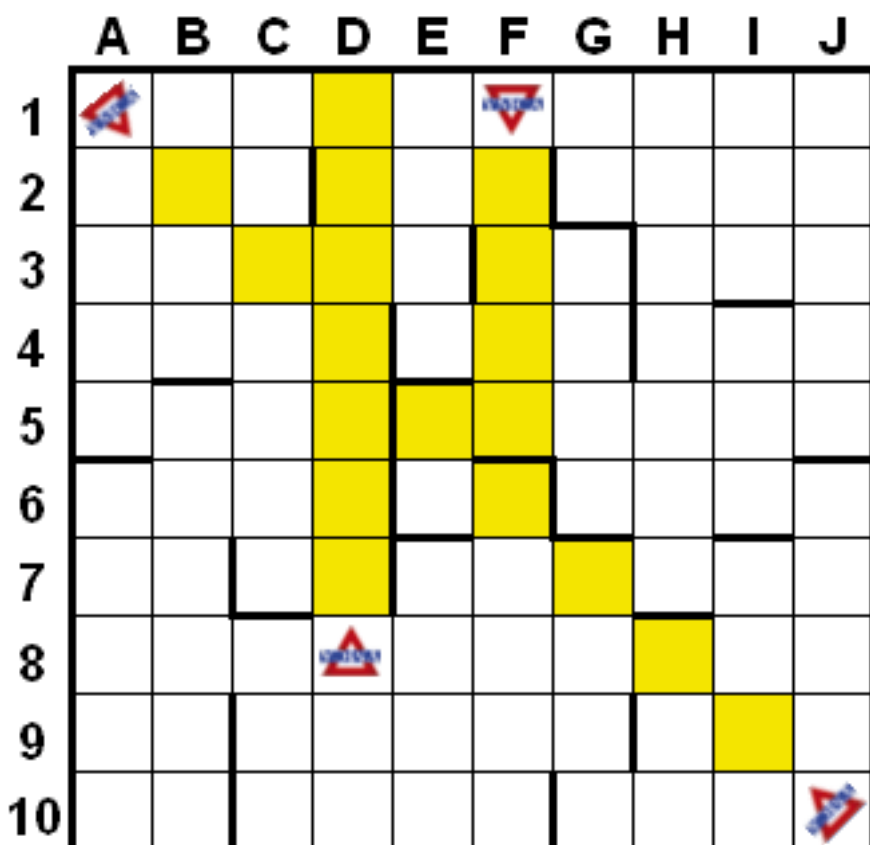
Jedno odpoledne festivalu se bude odehrávat přímo v ulicích a na náměstích v Praze!

- na City Action můžeš prezentovat vaší ymkařskou aktivitu na některém z pražských náměstí
- nebo se můžeš prostě přihlásit jako dobrovolník a my ti najdeme uplatnění

Informace o festivalu na www.ymca2008.com
Přihlašovat se můžete u Kristiny Otřisalové, ymca@ymca.cz, 224 872 044

Tentokrát je v tajence ukrytý název letošní největší ymkařské akce. Ti co na ní byli to mají jednodušší, ale lehké to bude určitě pro všechny, navíc je o ní v tomto čísle článek ;-).

Vojtovku si stáhněte na www.ymca.cz/protein/v0707-09.xls a vyluštěnou zašlete na protein@ymca.cz. Rozhoduje opět počet správně vyplněných políček. Nejlepší nebo vylosovaný luštitel obdrží věcnou cenu.

VODOROVNĚ

- 1 Spisy * zkratka jedné z olomouckých knihoven.
- 2 Neidentifikovaný létající předmět * ženy které mají stejné jméno, jak první žena (manželka Adama) * jedna z pouští.
- 3 Ženské jméno * iniciály současného ministra financí * značka ruských letadel či také česká hudební skupina (ale bez příslušné číslovky).
- 4 Značka riflí * „řekni“ - archaicky * posunutí figury v šachu.
- 5 Sestra Tety * nadání.
- 6 Látka jejíž uzávěr je značen zkratkou HUP * skinheadská slabika * slovensky „zisk“.
- 7 Zkratka jež se objevuje např. v předmětu e-mailu, pokud dáte „odpovědět“ * anglický výrobce sportovních automobilů * nebojácnost.
- 8 „No“ či „mno“ archaicky * jméno uměle stvořené ženy z filmu Císařův pekař a pekařův císař.
- 9 Označení českých aerolinek * stát jehož hlavním městem je Apia a platidlem Tala * sloní druhé řezáky.
- 10 Rákosové plavidlo T. Heyerdala či bůh slunce * první muž * kus ledu plující na vodě.

SVISLE

- A Americký výrobce automobilů bez prvního písmena * velký obchod - socialistický výdobytek - kazící architekturu náměstí celé řady měst.
- B Druh účesu * ženské jméno zdobněle.
- C Látka nezbytná pro funkci enzymů (např. Q10) * jeden ze dvou států severní Ameriky.
- D TAJENKA 2 * křesťanský časopis pro mládež.
- E Nájezdník * ono * pomůcka lezce.
- F TAJENKA 1 * ustálené spojení slov.
- G Systém finanční podpory ze zdrojů YMCA svým kolektivním členům * jednotka hmotnosti * loď nacházející se povětšinou na dně moře, může to být ale také např. expresivně staré auto.
- H Dívka ze šlechtického rodu (znáte např. z pohádek) * plošná míra.
- I Jeden z hyperobchodů zaměřující se na zahradnické věci (alespoň doufám) * souhlas * domácí Helena.
- J Anglicky „světlo“ * velké místnosti využívané pro sportovní či kulturní akce.

J. V. Hynek

YMCA-TENSING FEST 2007

aneb Festival pro všechny

FOTO: ARCHIV AUTORKY

Ano, ano, zdá se to být už dávno. Ale zas tak dávno to ještě není. 29. 8. - 1. 9. proběhl v Karlovicích historicky první YMCA-TENSING FEST. TenSing (TS) totiž slavil patnáct let výročí od založení v České republice a neuvěřitelných čtyřicet let od vzniku v Norsku, a proto se toto významné výročí rozhodl oslavit nejen s tensingáři, ale i s ymkaři, kteří TS zastřešují a snaží se ho všemožně podporovat.

Takže pokud touhle dobou už pomalu čekáte nějaké informace o Československém tensingovém festivalu, musím vás bohužel zklamat, nečekejte. Tento pozdně prázdninový festival v Karlovicích byl jakousi „náhradou“ (a to velmi výjimečnou náhradou), a pokud jste ho „prošvihli“, což je samozřejmě velká škoda, nezbyvá vám nic jiného, než těšit se na příští rok. Kam? To je ještě tajemství :-).

Ale vraťme se k tématu. Abyste věděli, čím byla tato akce natolik ojedinělá a výjimečná, že jsem se o ní dokonce odvážila napsat článek - byla pro všechny :-). Pravda, zní to sice jako slogan z reklamy, ale jak chcete ještě výstižněji napsat, že je to opravdu pro všechny, aby to opravdu všichni pochopili a právě ti všichni přijeli?

A právě proto byl festival speciálně upraven, aby se i ti, co s TS nemají nic společného (snad jen tu Ymku), mohli bavit stejně tak dobře jako tensingáři. Ať už vezmeme v úvahu letošní megasbor, který byl oproti minulému roku co se týče času a pestrosti hlasů značně zredukován a navíc se ani nikde

FOTO: ARCHIV AUTORKY

neprezentoval a nebo workshopy, které měly letos speciální a obtížný úkol – zabavit nejen teenagery, ale i maminky s dětmi, či starší generace.

Bohužel ani jednoznačný slogan, ani pečlivá příprava celého programu a masová propagace nenalákali ymkaře do Karlovic, což mrzelo zejména organizátory. Ale proč tomu tak bylo? „Těch důvodů bylo několik. Za prvé ymkaři nejsou bohužel zvyklí jezdit na společné akce, navzájem se potkávat a sdílet. Bohužel nemají asi potřebu poznávat se vzájemně v programech a aktivitách. Dalším důvodem možná je i fakt, že lidé festival vnímali jako Ten Singový - i přes velkou snahu organizátorů a přes veškerou propagaci toho, že to tak není a že je to festival pro všechny. A posledním důvodem bylo i místo konání. Pro mnoho lidí to bylo opravdu velmi daleko“, komentuje generální sekretář YMCA, Michael „Miki“ Erdinger. „Přesto měl festival úžasnou atmosféru a spoustu možností využití v mnoha workshopech. Působil dost profesionálně - zázemí, aparát, vybavení apod. Místo bylo kompaktní a vše bylo po ruce a člověk ani nemusel odcházet z areálu. Prostě dobře udělaná akce :-).“

Akce to byla opravdu moc povedená. Všechno to začalo ve středu večer velkolepým koncertem TSCZ INTERNATIONAL. Přes padesát tensingářů zahájilo své vystoupení velmi nápaditým společným tancem, kde zazněly na příklad melodie z filmů Pulp fiction nebo ze světoznámé Bondovky. Během pestré show, kterou doplňoval nejen tanec, ale i drama, jste mohli slyšet takové „pecky“ jako Saints are coming (U2), Breakfast at Tyffany´s (Deep blue Something), Daddy cool (Boney M.), závěrečnou „sborovku“ Every day (Hillsongs) a spoustu dalších písní. Celý koncert si užívali nejen diváci, ale i samotní aktéři (a to zejména při táborové „hitovce“ Banánová šťáva od skupiny Timudej), a tak se celým vystoupením nesla příjemná atmosféra protkaná náležitým potleskem diváků, kteří se v závěru celého programu nenechali odbýt a vytleskali si přídavek v podobě Peťky „Piri“ Gaberové a Man in the mirror (Michael Jackson).

Ale tím zdaleka večerní program neskončil. Vždyť co by to bylo za YMCA-TENSING festival bez pořádného zamyšlení, které neměl na starosti nikdo jiný, než všemi oblíbený Petr „Chlopin“ Chlápek. Ten nás během tří dnů seznámil s tělem, duší a duchem celé YMCA a barvitě nám vylíčil osudy jejího zakladatele, „Jiříka Williamsů“. Máme Tě rádi, Chopine :-).

Nepostradatelnou součástí Chlopinových pohádkových zamyšlení byl Péťa Šopík, který po celou dobu festivalu tlumočil pro naše zahraniční účastníky a svým překládáním téměř „nepřekladatelného“ si získal náš bezmezný obdiv.

Po večerním programu byla k dispozici čajovna a silentroom, kde si mohli všichni popovídat a zahřát se teplým čajem, aby

se jim v té zimě, co nás po celý festival provázela, lépe usínilo. A komu nepomohl večerní čajík, tomu pomohla Vladěnka Hudeczková spolu s Michalem Opočenským (jakožto moderátoři celého festivalu) každodenním kreativním rozhýbáním v podobě klipu Karla Gotta s jeho nesmrtelným hitem „Trezor“. Abyste chápali, účastníci měli napodobovat Kájovy pohyby z

FOTO: ARCHIV AUTORKY

plátna, takže o zábavu bylo dokonale postaráno.

Megasbor vedl stejně jako Ioni Martin „Bazy“ Bazala a velkou pochvalu si zaslouží především za to, že i v tak krátkém čase, který měl letos k dispozici, dokázal tu „masu pod podiem“ něco naučit a nejen to – většina byla schopna to i celkem slušně odzpívat.

Hlavní náplní denního programu byly samozřejmě workshopy (WS). Tensingová klasika jako dirigování, rozezpívání či hra na hudební nástroje všeho druhu, byla letos záměrně vynechána a prostor dostaly spíše kreativní WS, např. hippoterapie, palačinkárna, výroba svíček, filmový WS nebo fireshow. Těm, kterým klasické WS na festivale chyběly, nezbyvá nic jiného, než se 16. - 18. 11. zúčastnit Know How v Trutnově :-).

Čím více se blížil večer, tím více stoupala nervozita, protože se blížily koncerty jednotlivých TS skupin. Letošní novinkou bylo především to, že některé TS se spojily a měly společný koncert. Konkrétně jde o TS Krnov s TS Ostrava centrum a dvě slovenské skupiny, TS Bratislava a TS Bánská Bystrica. Je tedy vidět, že nejde pouze o trend český, ale světový. Dále pak vystoupil TS Mělník, Brno, Praha, Želiv, Ukrajina a Malta.

O průběhu koncertů se zde (pro někoho bohužel, pro někoho bohudík) nebudu zmiňovat, protože výčet písniček co, kdo a jak zpíval většině čtenářů stejně nic neřekne, a tak vám spíše doporučím přijet na festival příští rok :-).

Co si ale opravdu neodpustím je koncert TS FOSIL. Abyste věděli, TS FOSIL jsou většinou extensingáři, kteří tuto ymcařskou aktivitu navštěvovali v 90. letech a dnes již na TS jen zpovzdálí dohlížejí. Tak přesně všichni tihle se na festival sjeli a během workshopů nacvičili a oprášili nejznámější TS hity jako Oh happy day, Freedom a nezapomněli ani na TS hymnu Lean on me. Nejvíce všem ale utkvěl v paměti sám generální sekretář YMCA, Miki Erdinger, s jeho nezapomenutelným ztvárněním hitu Traktor. Je mi opravdu líto těch, kteří o tento nevšední zážitek přišli, protože Mikiho, držícího si ruku na hlavě místo „punkáče“ a zběsile pobíhajícího po podiu, už možná nikdy neuvidíte... Vážené tensingové fosilie, moc Vám děkujeme, že jste nám to takhle ukázali a počítáme s vaší účastí na festivalech příštím.

Musím se smíchem podotknout, že tato parta „třicátníků“ měla mnohem větší úspěch než festivalový host, ostravská skupina Kuličky štěstí. Z jejich koncertu se totiž krátce po začátku začali nenápadně všichni vytrácet. Pravdou je, že „Kuličky“ hrály již na festivalu v Ostravě, což není tak dávno (rok 2005), a tak jsou už pravděpodobně okoukané a pro většinu tensingářů nezajímavé. Příště raději nezvat... .

Závěrem musím říct, že festival byl jako vždy kouzelný a abyste měli představu, o co jste přišli, můžete se podívat na reportáž v Křesťanském magazínu nebo v Regionech Ostravy. Poděkování zaslouženě patří všem organizátorům včetně táborového týmu a dobrovolníků, manželům Göttlicherovým (správcům areálu) a všem účastníkům, kteří se nebáli daleké cesty a přijeli, protože bez nich – bez nich by to prostě nešlo.

Gábina Boková, TS Brno

Poznámky:

1. Pro ty z vás, kteří vůbec netuší – Karlovice jsou na severní Moravě u Bruntálu, nedaleko malebného města Krnova, kde sídlí YMCA DAP.
2. Vše o TSCZ se dočtete ve článku Štěpána Černého :-).
3. Přijela Malta, Ukrajina a Polsko. V Polsku sice TS nemají, ale v nejbližší době ho chtějí založit.
4. Tímto se předem omlouvám těm, kteří tohoto věku zatím nedosáhli. Ale už se to blížííííí..
5. <http://www.ceskatelevize.cz/vysilani/1098528273-krestansky-magazin/>

Následuje...

ANKETA
k TS festivalu

Co si o festivalech myslí samotní účastníci?

1. Jak celkově hodnotíš festival?

2. Kdybys mohl na festivalech něco změnit, co by to bylo? (tedy kromě příšerného počasí, které bychom nejraději změnili asi všichni).

Veronika Vargová, 16 let, TS Bratislava:

1. No v souvislosti s první otázkou ma napadly dve slova a to fenomenálné a magické.
2. Nemám pocit, že by sa na festivale malo niečo zmenit, bolo to vcelku dobre organizované a skvele som si ho užila tak to tak nechajme.

Michal Hyčko, 15 let, TS Mělník:

1. No jelikož je to můj první festival a nemám možnost porovnat s ostatními ročníky, tak hodnotím na stupnici od 1 do 10, festivalu dávám 15 :-).
2. Na festivalu bych nic neměnil, workshopy super, registrace ušla, program nad očekávání.

Josefka Smolková, 16 let, TS Praha:

1. Byl skvělý, moc jsem si ho užila, ve spojení s táborem šlo o takovou dvojnásobnou euforii :)
2. Počasí mi nevadilo, jediné, co mě mrzelo, bylo to, že jsem byla už opravdu hrozně moc unavená... jediné co můžu festivalu vytknout je to, že byl moc krátký...zůstala bych tam ještě tak týden. Myslím že se festival moc povedl a byl skvělý, hlavně proto že byl tak trochu odlišný od jiných TS festivalů, které jsem zažila. Koncert TS Fossil byl skvělý i Kuličky štěstí i když to není zrovna žánr, který poslouchám. Také mě překvapil velký výběr workshopů. Spousta nových skvělých lidí a zážitků a tak to má být. A co bych změnila? Asi bych nic neměnila, možná trochu to datum posunula do středu prázdnin, ale jinak vše tam bylo skvělé a hlavně kreativní zamýšlení. Magično také bylo, že se tam přišli podívat lidi a místní mládež na festival, toto mě docela překvapilo. A asi se jim to muselo líbit když přišli i další večer.

Ondřej Strádal, 18 let, TS Želiv:

1. Festival byl podle mého názoru perfektně zorganizovaný, za což patří dík Hance (Kóče) a jejímu skvělému týmu! Dobrým tahem bylo též propojení tábora TSCZ International s festivalem. Účastníci tábora pomáhali s přípravou i průběhem festu a zároveň tvořili základ fajn společenství. Další velké plus bylo množství a různorodost workshopů, ze kterých si nešlo vybrat =).
2. Mně se festival líbil takový, jaký byl. Možná pár praktických detailů, ale ty není nutné jmenovat.

David Werner, 20 let, TS Brno:

1. Festival byl naprosto super! Organizace byla perfektně zmačknutá! Děcka byly na táboře aktivní a pomáhaly, kde se dalo! Koncerty byly perfektní, dobře jsme zaparili! Děkuju všem, co se jakýmkoli způsobem podíleli na festivalu!
2. Neměnil bych asi nic...! Takhle to bylo super, nepocítil jsem nějaké větší nedostatky (kromě změny ceny za festivalové tričko teda!!!) škoda jen, že nebyly všechny WS, které byli původně vyhlášeny! No co se dá dělat... Takže bych neměnil nic!

Rozhovor s Kóčou

A na závěr exkluzivní rozhovor s hlavní organizátorkou celého festivalu, osobou, bez které by to všechno vlastně ani nebylo a nešlo, osobou nepostradatelnou pro celý český, a troufám si říct i slovenský, TS - s Hankou „Kóčou“ Vladíkovou Neugebauerovou!!!

A kdo by ji náhodou neznal, ať si vzpomene na tensingové pilíře, tzv. 3„K“ – Kóča, Krnov, Kofola :-)

FOTO: J. V. HÝNEK

Jak celkově hodnotíš festival?

Milá Gabko, jsem ráda, že se na tuto otázku ptáš až s měsíčním odstupem, protože nyní můžu festival s nadhledem zhodnotit a když tedy hodnotím, tak si myslím, že to byl alternativní pokus o něco nového, co jsme za poslední léta v Ymca DAP nedělali. Jsem ráda, že jsem měla příležitost být u toho a realizovat tento projekt, protože jsme mohli vyzkoušet novou formu festivalu a nabídnout účastníkům něco zajímavého na netradičním místě.

Co pro tebe bylo nejtěžší ohledně organizace?

Nejtěžší v organizaci bylo dostat se s touto akcí do podvědomí ymkařů a tensingářů a přesvědčit je o tom, že letní Ymca Tensing festival bude stát za to aby přijeli a podpořili spojení Ymca a aktivity tensing.

Kdybys mohla na festivale něco změnit, co by to bylo?

Pokud by šlo opět o formu společného Ymca-Tensing festivalu, tak bych určitě volila nějaký květnový nebo červnový termín, ale to záleží ještě na jiných okolnostech a zdrojích, které se dají těžko ovlivnit. Pak bych si určitě přála, aby se změnil postoj nebo motivace většiny ymkařů pro to, proč na společný festival přijet jako účastník, proč tam být třeba dobrovolníkem, a nebo jen se přijít kouknout na jeden den a podpořit všechny ty mladé lidi v jejich práci.

Máš nějaké osobní postřehy, o které by ses chtěla podělit?

Osobní postřeh se bude týkat techniky a zázemí, které se nám s velkým úsilím snažila zajistit táborová základna REDETA v Karlovicích. Za posledních pět let, co se angažuji v pořádání táborů a festivalů, to byla opravdu první základna, která díky spolehlivému a vstřícnému přístupu správců (manželů Göttlicherových) se zasadila o hladký průběh celého projektu a ačkoliv to je základna postavená v 70. letech a vybavení a technický stav tomuto „věku“ odpovídá, nenastali žádné větší komplikace, které by se nedali v řešit.

Čeho se nedalo nevíšimnout a co bylo pro organizaci festivalu velmi důležité, byla spolupráce s YMCA Ostrava - Poruba, která pomohla festivalovému týmu s technicko-hudebním zázemím. Je skvělé, že taková spolupráce a vzájemná podpora mezi YMCAmi funguje a budu moc vděčná, když bude pokračovat a budeme se moci navzájem od sebe učit.

Jaký byl podle tebe důvod neúčasti ymkařů na YMCA-Tensing festivale?

Když je něco poprvé, tak většinou lidé nedůvěřují a trvá delší čas než se odváží a vyzkouší něco nového. Takže ymkaři asi nepřijeli proto, že to bylo něco nového a možná se domnívali, že to bude spíše tensingově zaměřené a tak nebyl velký zájem. Na druhou stranu, ti ymkaři, kteří se rozhodli a přijeli (a já jim za to upřímně děkuji), určitě nelitovali a mohli zhodnotit, že šlo o snahu vyvážit tensingové a ymkařské aktivity tak, aby si každý přišel na své.

A na co se můžeme těšit příští rok? :-)

Pro rok 2008 se chystáme realizovat klasický podzimní Tensingový festival. Půjde o 10. tensingový festival, takže budeme usilovat o to, aby se o „nás“ zase vědělo nejen v ČR, ale i v zahraničí a účast byla co největší. Uvažujeme o tradičním tensingovém městě blízko Prahy (ano, ano, jde o Mělníček), kde již festival byl realizován a tak se asi vrátíme na „místo činu“. Doporučuji však všem tensingářům, aby sledovali naše stránky www.tensing.cz kde budou co nejdříve vyvěšeny informace pro všechny.

Děkuji Gabce za donucení mě k rozhovoru :-)) ..pro Gabku všechno :-)) . Přejí Ymkařům a Tensingářům krásný podzim!
Hana Vladíková Neugebauerová - Kóča z Krnova

Gábina Boková, TS Mělník

Devatero rad České rady dětí a mládeže pro rodiče při výběru mimoškolních aktivit ...a jedna speciální nuance

Naslouchejte zájmům svého dítěte. Výběr mimoškolních aktivit by měl být otázkou vzájemné dohody mezi dítětem a rodičem. Rodič se může poradit s učitelem, na co je dítě šikovné, k čemu má vlohly. Pomoci mohou i pedagogicko-psychologické poradny.

Důležitá je dobrá parta. Dítě by mělo mít kolem sebe dobrou partu vrstevníků, protože ti hrají při výběru zájmových činností velkou roli. Snažte se poznat kamarády svých dětí a mít přehled o tom, co dělají ve volném čase.

Nejdříve stačí ochutnat. Není neobvyklé, když dítě v raném věku vyzkouší několik zájmových aktivit. Nelze mu proto vyčítat nestálost. Proměna zájmů dítěte je přirozená a souvisí s jeho vývojem.

Nemusíte mít nutně génia. Dítě, navzdory prokazatelnému talentu, do mimoškolních aktivit vysloveně nenutte. Pravdou je, že talentované dítě musí, pokud chce dosáhnout úspěchů, hodně obětovat. Rodič by měl dítě spíše citlivě motivovat, pěstovat v něm zájem o danou aktivitu. Je rozhodně lepší mít zdravé tzv. normální dítě, než stresovaného, labilního génia.

Nechte své dítě užívat si dětství. Neorganizujte dítěti všechnen volný čas a ponechte mu i pár hodin týdně na trochu „obyčejného lenošení“. Vhodné je naplnit dětem čas po dvě či tři odpoledne týdně a myslet na to, aby se i minimálně jednou za měsíc dostaly (třeba se svým oddílem) na víkend do přírody.

Myslete na celkový rozvoj dětské osobnosti. Zdaleka ne každé dítě bude vrcholovým sportovcem nebo houslovým virtuosem. Rodiče si často přejí, aby dítě dosáhlo toho, čeho oni sami nedosáhli a promítají do svých dětí své nenaplněné sny a ambice. Pokud přitom nerespektují individualitu dítěte, jeho nadání a zájem, málokdy to vede ke skutečnému úspěchu. „Hra“ v dobrém oddíle, kde je organizována s výchovným cílem, naopak dá dítěti mnoho užitečných dovedností do praktického života.

Hledejte kontakty a reference. Ptejte se na reference o sdružení, oddíle či kroužku ve svém okolí – dobrá zkušenost někoho z okolí je nejlepším doporučením. Kontakty na sdružení dětí a mládeže najdete i na internetu, celostátně např. na www.crdm.cz, www.bambibod.cz, v Brně na www.klubovny.cz a v Praze na www.mitkamjit.cz.

Vyžadujte zpětnou vazbu. Zajímejte se o činnost oddílu, klubu, souboru či kroužku, poznejte dobře jejich vedoucí – budou časem vašimi nejlepšími spojenci při výchově vašich potomků.

Myslete s předstihem i na prázdniny. Celoroční činnost v oddíle, který znáte, je nejlepší vstupenkou na letní tábor, který je vyvrcholením každého roku a jeho završením.

Rodina je rodina. Sdružení dětí a mládeže (ani střediska volného času se svými kroužky) nejsou místem, kde děti máte co nejčastěji „odkládat“. Rodinné zázemí a vzpomínky na pěkné chvíle strávené s rodiči, sourozenci či prarodiči nemůže nahradit nic.

Zdroj: ČRDM

Orion září pro všechny romské děti v Multikulturním centru YMCA v Krásném Březně

FOTO: PABLO

Nízkoprahový klub nabízí zdarma sociální služby a odbornou pomoc všem potřebným a sociálně slabým mladým lidem nejen z Ústí nad Labem

Křesťanské sdružení mladých lidí YMCA v Ústí nad Labem provozuje od začátku prázdnin nové nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, s názvem ORION. Klub je otevřen především teenagerům z romské komunity žijících v Krásném Březně. Všem návštěvníkům a klientům nabízí zdarma sociální služby ve formě poradenství, informačního servisu, pomoci, individuální práce, kontaktu s úřady a organizacemi a další doprovodné služby.

„Během prvního měsíce tyto služby využilo již 9 klientů z cca stovky návštěvníků v dospívajícím věku mezi 13 – 18 lety. Každý den sem zavítá v průměru 16 teenagerů převážně z lokality Krásné Březno“, říká Mgr. Dana Moclová – sociální pracovnice klubu Orion. „Nízkoprahový klub mohou navštěvovat jedničkáři z gymnázia nebo skejťáci, vyznavači alter-

nativního způsobu života až po „průšviháře“, po celý týden od pondělí do pátku od 15 do 19 hod. a trávit zde volný čas smysluplnými aktivitami jako jsou stolní fotbal, stolní a deskové hry, žonglování, počítač s připojením na Internet, taneční a hudební aktivity od breakdance, beatbox až po hraní na klávesy a možnost založení kapely,“ vysvětluje Mgr. Jan Bartoníček – vedoucí klubu Orion.

Historie nízkoprahového klubu YMCA

Nízkoprahový klub Orion je pokračováním nízkoprahového klubu Freestyl, který provozovala ústecká YMCA v přízemních prostorách Dominikánského kláštera od roku 2003. „Nový klub je v trojnásobně větších prostorách a nově nabízí poradenství, informační servis a další podpůrné služby pro děti a mládež od 13 do 18 let.

Otevřeno je od pondělí do pátku kromě středy od 15 do 19 hodin. Ve středu jsou pouze kontaktní hodiny pro osobní setkání s pracovníky klubu. Klub najdete v Krásném Březně v Drážďanské ulici 106 asi 100 metrů ve směru jízdy MHD od zastávky Pivovar.

„V klubu Orion pracuje ještě několik dalších dobrovolníků, jsou to především mladí lidé, kteří se přijeli z Evropy na zkušenou na dobu 12 měsíců a studenti sociální práce z ústecké univerzity. Od září tu bude pomáhat Andreas - dobrovolník z Německa a tak vystřídá Francouzku a Němku, které zde končí začátkem srpna.

Hlavními úkoly dobrovolníků je pomáhat při provozu klubu a účastnit se volnočasových aktivit s klienty. Věříme, že tento klub budou navštěvovat především ti, kteří si neví rady se svými osobními problémy v chování, učení, dospívání nebo jsou šikanováni a fyzicky napadáni svými vrstevníky.

Všem těmto dětem, chceme nabízet pomocnou ruku a odbornou radu, ale je velmi důležité, aby o tuto pomoc nejprve požádali oni sami!“ doplňuje Pavel Hušek jr. - manažer Multikulturního centra YMCA.

Nízkoprahové kluby

Jsou to nízkoprahová zařízení pro děti a mládež (ve zkratce NZDM), jsou určeny dětem a mládeži, které tráví svůj volný čas touláním na ulici, v partě či jinak neorganizovaně. Navštěvovat je mohou všichni - od jedničkářů z gymnázia přes skejťáky, vyznavače alternativního způsobu života až po „průšviháře“ ze zvláštní školy. Jsou v podstatě volnočasovou alternativou k různým zájmovým útvarům kroužkům a jiným organizovaným aktivitám, navíc ale poskytují poradenství a sociální servis.

Přístup do nízkoprahových klubů není omezen financemi, zájmem ani časem příchodu či odchodu, návštěvníci mají svobodu volby, a to jak při pohybu v prostoru klubu, tak v chování i ve volbě vykonávaných činností.

Nízkoprahové kluby mladým nabízejí mnoho programů a vybavení: poslech muziky (každý si může donést svoji) a promítání filmů na přání, stolní fotbal, stolní tenis, kulečník, air hockey, lezeckou stěnu či půjčovnu sportovního vybavení na ven, zkušebnu s hudebními nástroji pro mladé začínající kapely, výtvarnou dílnu s hrnčířským kruhem apod.

Zásadní význam klubů je však v jejich poradenské a preventivní činnosti - umožňují dětem a mládeži si popovídat, nebo se svěřit se svými problémy, které mohou za pomoci pracovníků vyřešit. Vytvářejí pro děti chráněný prostor, v němž dospívající najde svoje místo, což je přesně to, co v mnohdy nebezpečných velkoměstech a na anonymních sídlišťích chybí. Mládež je během pobytu v klubech zároveň chráněna a současně pod „dozorem“ zkušených a pro tento účel školených pracovníků. V každém klubu rovněž platí přesná pravidla, která mimo jiné zakazují užívání alkoholických nápojů, drog, násilí či šikanu.

*Pablo
Ústecký zpravodaj*

Gospel Night 2007 v Krnově

Rok se s rokem sešel a zase se blíží prosinec a s ním i dlouho očekávaná Gospel Night v Krnově a proto mi tímto dopisem dovoluji, abych Vás všechny, za TenSing Krnov, pozvala na víkend:

15. – 16. 12. 2007

V tomto datu, se můžeme všichni sejít v krnovském DNO, kde společně nacvičíme megasborový program. Dovolte mi tedy oznámit, že krnovská Gospel Night bude probíhat tak, jako tomu bylo v roce minulém a pro Vás, kdo jste tam nebyli to znamená tohle: TenSingové skupiny nebudou mít své sólo koncerty, ale bude jen jeden velký, megasborový koncert a budou se v něm zpívat písně, které buď dobře znáte, nebo jste je již slyšeli a všechny je vyzkoušíme v sobotu (možná si teď myslíte, že to není možné, nacvičit za 1 den dobrý koncert, ale minulý rok se nám to podařilo a tak věříme, že to vyjde i letos).

Koncert Gospel Night je v rámci adventních koncertů, které jsou v Krnově pořádány každým rokem a jejich výdělek jde na dobročinné účely.

Vy, kdo chcete přijet prosím buďte v Krnově do 14:00 (stačí, když přijedete na nádraží, my už si Vás vyzvedneme). Zkuste být dochvilní, aspoň budeme mít více času na nacvičování.

U nás budete mít zajištěnu sobotní večeri, nedělní snídaní a oběd a nocleh. Všechno toto Vás bude stát 160 Kč.

Nedělní koncert začíná v 16:00, takže kdybyste se někdo chtěli přijet podívat, nebo přizvat své rodiče a známé, tak již tradičně bude probíhat v kostele ČCE.

A na závěr ještě jedna velmi milá skutečnost. Proplácí se zpáteční skupinové jízdné. To znamená, že stačí, když se seberete aspoň 3 z Tensingu, koupíte si skupinovou jízdenku a my Vám ji tady v Krnově proplatíme, ale prosím zkuste vytvářet skupiny co největší, spojovat se s lidmi z podobných destinací a jestli se Vám stane, že jste se zdržel v práci a kvůli toho musel jet sám, tak bohužel rozpočet GN není tak vysoký, aby Vám mohl uhradit obyčejnou jízdenku.)

Další info přijde s časem

**Už se na Vás moc těšíme
a doufáme, že se setkáme v hojném počtu :)**

Kóča, Radovan a vlaď ;)

TenSingový BOOM v Banskej Bystrici

Rok 2007 bol pre občianske združenie YMCA a hlavne pre jej voľnočasovú aktivitu TenSing priam výnimočný. TenSing v Banskej Bystrici prežíva svoj najlepší rok, počas ktorého sa zúčastnil na veľkom počte skvelých akcií a festivalov a popri tom oslávil piaty rok svojej existencie.

Mnohí sa určite pýtate, čo je to TenSing? Po troch rokoch, ktoré som strávil v TenSingu si stále myslím že je to dobrá a otázka, ale bohužiaľ ani teraz neviem na túto otázku uspokojivo odpovedať. Niekoľko sofistikovaných ľudí však zostavilo poučku alebo skôr tézu, čo vlastne TenSing je. Takže Tensing je aktivita pre mladých ľudí od 13 do 19 rokov, čiže tínedžerov, ktorí si tu môžu vyskúšať: spev, tanec, divadlo, kapelu alebo môžu prísť v rámci svojej vlastnej kreativity s niečím novým a originálnym. Celá filozofia je postavená na kresťanských základoch a princípoch, ktoré vystihuje takzvané 3K: Kristus, Kreativita, Kultúra. Podobné Tensingové skupiny sú na Slovensku ešte v Bratislave a Liptovskom Mikuláši, takže ako sami vidíte nie je to až tak veľa v porovnaní s Českom, kde je okolo 13 TenSingových skupín alebo s Nórskom, kde je každý piaty mladý človek členom tejto skupiny. Ťažiskom TenSingu je zborový spev a práca so zborom, čo naznačuje aj samotný názov (TenSing z anglického Teen – tínedžeri, singing – spievajú).

Náš Tensing patrí k tým mladším. Boli sme založení teraz už neexistujúcim TenSingom Kremnica, v ktorom spieval aj účastník druhej série Slovensko hľadá superstar, Ivan Štroffek. Prvé dva roky sme fungovali v skromnejšom počte, i podmienkach, vlastne celý TenSing bol taký skromný až do októbra 2004, kedy sa český TenSing vydal na turné na Slovensko, kde robil náborové koncerty a hľadal nových perspektívnych členov a myslím, že sa im to podarilo. Najmä v Banskej Bystrici. Prišla nová generácia mladých ľudí nadväzujúca na činnosť starších členov, ktorí sa rozprchlí do neznámych a búrlivých vôd vysokoškolského systému. Nová generácia TSBB, ako je TenSing Banská Bystrica známy medzi ľuďmi, nemala

na ružiach ustlané. Stretávali sme v priestoroch ďaleko od centra a postupne sme zisťovali, že každý nevie až tak dobre spievať. Myslím, že toto bolo zlomové obdobie TSBB.

V ťažkých časoch sa ukáže sila kolektívu a zostanú len tí najvernejší, ktorí sa stanú základom pre ďalšie prácu a šírenie myšlienky TenSingu. Veľmi nám pomohla účasť na nemeckom festivale Kommt 2005 v Kasseli, kde sme sa naučili, ako pravý TenSing funguje a nabrali sme mnoho inšpirácie a chuti na intenzívnejšiu prácu. V tom istom roku sme sa už zúčastnili na československom tensingovom festivale v Ostrave. Hoci sme neboli ešte taký pravý TenSing, nemali sme kapelu a ani úroveň zboru sa nemohla porovnávať s úrovňou iných, priateľské prostredie a nové skúsenosti nás povzbudili. Náš

FOTO: ARCHIV YMCA

koncert bol doprevádzaný jednou akustickou gitarou a hrali sme piesne ako: Knockin' on a heavens door – Bob Dylan, What's up – 4Non Blondes, Let me entertain – Robbie Williams, Tam, kde sa dnes neumiera – Zuzana Smatanová a iné. Začiatok roku 2006 plával TSBB v pokojných vodách všedného života, ktoré rozvíril až letný tábor českého TenSingu v Soběšíně, odkiaľ sme medzinárodná skupina Čechov, Slovákov a Nemcov putovali do dánskeho Aarhusu, kde sa konal európsky TenSingový festival 2006. Naposledy sa uskutočnil v roku 1999, takže tento festival bol dlhoočakovaná akcia pre celý TenSingový svet. Práve tento festival sa stal

základom pre TSBB, v ktorej funguje až dodnes. Nadviazali sa tu nadštandardné vzťahy s Čechmi. Spolupracuje s nimi snád' i častejšie ako so slovenskými organizáciami. V októbri k nám zavítal TenSing Ostrava Jih so svojom TurboTour. Ich koncerty dali základ pre kapelu TSBB a kostru zboru. O mesiac neskôr sme už aj s kapelou vystupovali na československom festivale 2006 v Brne, kde sme si vyslúžili povest' najtvrdšieho a najrockovejšieho TenSingu, možno aj kvôli piesňam, ktoré sme hrali: (What's the story) Morning glory – Oasis, We are one – Kiss, We're not gonna take it – Twisted Sister, Last caress – Metallica, Nieкто ti to povie skôr než ja – Desmond, Stars are blind – Paris Hilton a iné...

Rok 2007 sme začali veľkými zmenami, keď nás kvôli školským povinnostiam opustilo viac ako 50 percent členov, ktorých sa nám nejakým zázrakom podarilo rýchlo nahradiť. V tomto roku sme privítali v Banskej Bystrici dva TenSin-

gy z Nórska, TenSing Norway a TenSing Lommedalen. Taktiež sa v tomto roku uskutočnil prvý tábor TSBB na Hornej Mičinej v priestoroch obecného úradu. Odtiaľ sme odišli na skvelý festival do Českej republiky, kde sme získali skvelý ohlas na koncert. Mnohí tvrdili, že sme mali najlepší, či druhý najlepší koncert. Vystúpili sme ako TenSing Slovensko, keďže s nami koncertoval aj TenSing Bratislava. Hrali sme piesne ako: Are you gonna go my way – Lenny Kravitz, Mama, I´m coming home – Ozzy Osbourne, Stand – Poison, Get Rhythm – Johnny Cash, Fairytale gone bad – Sunrise Avenue a iné.

Podme si zrekapitulovať hlavne posledné tri roky plné zmien. Najlepšie to vystihujú koncerty na československých festivaloch. Rok 2005, 10 členov a koncert začiatocničkej kvality s akustickou gitarou, rok 2006, 14 členov a koncert priemernej kvality už aj z kapelou a nakoniec rok 2007 najlepší koncert na festivale a 20 členov. Ako vidíte zaznamenali sme skvelý progres za posledné tri roky. Sme jeden z mála TenSingov, ktorý nestagnuje, ale rastie do veľkej sily a nadšenia. Týmto chcem poďakovať všetkým ľuďom okolo TenSingu. Urobili naozaj veľa skvelej práce a odmenou boli gratulácie ľudí po koncertoch a to, že sme im spravili radosť. Ano, TenSing Banská Bystrica je tu preto, aby ľuďom robil radosť a poskytol priestor na seberealizáciu hlavne pre vás mladých ľudí. TSBB je dôkazom toho, že oddaná práca všetkých ľudí prekoná všetky prekážky. Preto si myslím, že nie je zázrak, čo sme za tri roky dosiahli. Je to láska ľudí a túžba urobiť svet krajší a keď toto všetko je postavené na skale zvanou Kristus nič sa nemôže pokaziť.

*Matúš Vranský
koordinátor, YMCA Banská Bystrica*

Program pro mládež
Cena vévody z Edinburghu
 Thunovská 18, 118 00 Praha 1
 Tel.: +420 251 104 134
 Fax: +420 251 104 250
 E-mail: award@volny.cz
 www.edie.cz

Cena vévody z Edinburghu je dobrovolný nesoutěžní program, který pomáhá mladým od 14 do 25 let rozvíjet osobnost a aktivně využívat volný čas.

Program založil v roce 1956 princ Philip, vévoda z Edinburghu, manžel britské královny Alžběty II. Od té doby se do něj zapojilo na 6 milionů mladých lidí ve více než 120 zemích světa.

V České republice se Ceně říká EDIE a od roku 1993 funguje téměř ve třiceti organizacích pracujících s mladými lidmi, převážně v rámci středních škol, internátů a domů dětí a mládeže.

Do Programu EDIE je aktuálně zapojeno přes 400 mladých lidí. V červenci 2005 přijel Program EDIE podpořit princ Edward, nejmladší syn britského královského páru.

Britská princezna Anna ocenila letošní absolventy Programu EDIE

/Praha, 16. 10. 2007/ Celkem 65 účastníků

Programu pro mládež Cena vévody z Edinburghu

(v ČR zkráceně též EDIE) se v úterý 16. října

setkalo v Praze

s Její královskou

Výsostí britskou

princeznou Annou,

aby z jejích rukou

převzali diplomy za

úspěšné absolvování

bronzového,

stříbrného či zlatého

stupně Programu.

Setkání se konalo

pod záštitou předsedy

Senátu Přemysla

Sobotky.

V rámci své třídenní oficiální návštěvy České republiky se britská princezna Anna zúčastnila slavnostního předávání diplomů úspěšným absolventům Programu, který založil v roce 1956 její otec, vévoda z Edinburghu. Od jeho vzniku se do něj zapojilo na 6 milionů mladých lidí ve více než 120 zemích celého světa. Princezna Anna osobně pogratalovala každému absolventovi, kterému se letos podařilo splnit některý ze stupňů Programu, čas si vyhradila i na krátké rozhovory s účastníky a vedoucími. Slavnost se konala v Rytířském sále Senátu Parlamentu ČR.

„Jsme rádi, že princezna Anna přijala naše pozvání a svou přítomností na setkání s účastníky a vedoucími podpořila fungování a prestiž Programu EDIE v České republice,“ říká Tomáš Fajkus, výkonný ředitel, a dodává: „Princezna Anna je dalším členem britské královské rodiny, který přijel naše sdružení

podpořit. Před dvěma lety přebírali absolventi Programu své diplomy z rukou prince Edwarda, v roce 2000 od prince Charlese a předtím od samotného vévody z Edinburghu.“

Mladí lidé, kteří se do Prahy sjeli z celé republiky, byli v prostorách Rytířského sálu oceněni za své vytrvalé úsilí při plně-

FOTO: ARCHIV EDIE

ní čtyř oborů EDIEho, které jsou pro získání bronzového, stříbrného či zlatého stupně nutné. Jednotlivé stupně se přitom odlišují podle věku účastníka a náročnosti úkolů. Ten, kdo se rozhodne do Programu zapojit, se za pomoci vedoucích a instruktorů zdokonaluje v rekreačním sportu a praktických dovednostech, pomáhá druhým v rámci dobrovolné služby a podnikne společnou expedici u nás nebo v zahraničí. Z Poděbrad splnili 2 účastníci stupeň bronzový, 15 jich dosáhlo stříbrného stupně a 3 dokonce zlatého.

„Mladí lidé nebojují s ostatními, ale sami se sebou. Každý si stanovuje své osobní cíle a postupuje individuálním tempem,“ vysvětluje Eva Píšová, vedoucí z DDM Symfonie v Poděbradech, a doplňuje: „Úspěšní absolventi nedostávají žádné věcné výhry, ale symbolickou odměnu v podobě diplomu. Dnešní den byl tedy pro ně vyvrcholením jejich snažení.“

Lucie Kettnerová

FOTO: PABLO

Ústecká YMCA má devítimetrovou lezeckou stěnu

YMCA v Ústí nad Labem ve čtvrti Krásné Březno vybuodovala pro mladé lidi Multikulturní prostor pod jednou střechou, kde mohou všichni trávit volné chvíle prostřednictvím sportu - lezení na umělé stěně, vzdělávání – surfování po internetu a nebo jen tak posedět u baru při šálku dobré kvalitní kávy, vína nebo nealko nápojů.

Multikulturní prostor vznikl na podporu mladých lidí ve věku 13 – 30 let. V ústecké čtvrti Krásné Březno, která nutně potřebuje dlouhodobou nabídku kulturně-vzdělávacích a sportovních aktivit. Projekt byl v roce 2006 finančně podpořen ze státního rozpočtu ČR v částce 8,2 mil. korun.

Činnost je provozována v Domě kulturních a sociálních služeb Bílé světlo, kde sídlí nevládní neziskové organizace White Light 1 o.s. a YMCA o.s., dlouhodobě se zabývající preventivními a sociálními programy na podporu mladých lidí v regionu Ústí nad Labem.

Projekt Multikulturní prostor - MKP provozuje sama YMCA, která působí na Ústecku již od roku 1998. Multikulturní prostor je pro veřejnost otevřen pravidelně od úterý do neděle v odpoledních i večerních hodinách, o víkendech

i po celý den. Zájemcům o lezení a další aktivity doporučujeme si návštěvu u nás raději předem objednat, abychom na každého měli čas, a to na www.usti.ymca.cz/mkp.

V Multikulturním prostoru má návštěvník možnost využít novou Lezeckou stěnu (9m vysoká – rozloha 49 m²), která je zabezpečována proškolenými instruktory a s jištěním a menší stěnu tzv. Boulder (3x7m) pro lezení bez jištění, vše se nachází v zastřešeném atriu budovy. Pro další sportovní vyžití mládeže je zde k dispozici stolní tenis, fotbal, šipky a další doplňkové služby pro volný čas.

V 1. patře budovy pak do svých prostor láká Internetová kavárna a bar nabízející kulturní a vzdělávací aktivity se zajištěním přístupu k informacím a zábavě mladým lidem. Dále zde mohou návštěvníci relaxovat a oddechnout si o starostech všed-

ního dne. V celém prostoru však platí zákaz kouření, požívání omamných látek a podávání alkoholu lidem mladším 18-ti let.

Další atraktivní nabídkou je Hudební studio, které je složeno ze dvou částí: nahrávací studio s technickým vybavením na špičkové úrovni. Součástí studia je rovněž vybavená zkušebna pro amatérská hudební seskupení a druhou částí je mobilní ozvučovací aparatura s podiem, která je používána pro ozvučení větších kulturních a charitativních akcí v regionu Ústí nad Labem.

Poslední nabídkou je tzv. Nízkoprahový klub Orion, který je specifickou službou celého projektu a je nabízen sociálně slabým skupinám mladých lidí žijících v lokalitě Krásné Březno. Nízkoprahový klub nabízí zdarma sociální služby ve formě poradenství, informačního servisu, pomoci, individuální práce, kontaktu s úřady a organizacemi a další doprovodné služby.

Důležité etapy a mezníky výstavby MKP YMCA:

- Duben až prosinec 2005 – příprava projektového záměru a podání žádosti na finanční zdroj
- Červen 2006 – podpis smlouvy
- Září až říjen 2006 – zahájení stavebních úprav v objektu pro vybudování MKP YMCA
- Říjen až prosinec 2006 – nákup vybavení MKP YMCA
- Leden - srpen 2007 – realizace stavebních úprav v objektu pro vybudování MKP YMCA
- Září – říjen 2007 – do vybavení a dobudování jednotlivých částí MKP YMCA a příprava na otevření
- Listopad 2007 – zahájení provozu MKP YMCA
- Podzim 2008 – dostavba a vybudování fitness centra s recepcí v další části budovy, zřízení vestavby dřevěného patra se schodištěm v Internetové kavárně a uzavření boční strany atria pro celoroční provoz lezecké stěny

Cíle a dopady projektu:

- Změnit chování a vztah dětí a mládeže ke svému životu, okolí a trávení volného času.
- Zlepšit mezilidské vztahy dětí a mládeže k sobě navzájem – ohleduplnost, ochota pomoci druhému apod.
- Získat motivaci k rozvíjení svých zájmů, zvýšení jejich samostatnosti a osobní odpovědnosti.
- Zlepšit efektivitu využívání internetu pomocí výukových kurzů pro děti a mládež.
- Zlepšení vstupních podmínek pro expanzi ústeckých amatérských hudebních těles na hudební trh pomocí realizace kvalitních demonahrávek.
- Rozvoj celoživotního vzdělávání v hudební oblasti – muzikální kompetence (autorská práva, technika hry při nahrávání, re/mastering hudebních nahrávek, atp.)

KŘESŤANSKÁ REVUE

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

3/2007 Živí a mrtví

Téma

Milan Balabán: Živí a mrtví před Bohem
Lukáš Klíma: Sestoupení a vystoupení z podsvětí
Ondřej Kolář: Trojí tvář smrti
Miloš Mrázek: „Kde je, smrti, osten tvůj?“ Živí a zesnulí v pravoslavném pohledu
Ladislav Pokorný: Obcování svatých
Andrea Hudáková: Spiritismus v dobových zprávách KR

Časové úvahy

Blahoslav Hájek: Vymýtít mýtus?
Jiří Schneider: Mrtví ať pohřbívají své mrtvé

Eseje a studie

Milan Balabán: Filozofická bláznovství básníka Bondyho
Jaroslav Cuhra: Křesťané a počátky života Charty 77
Jan Polivka: Michael Agricola téměř neznámý

Rozhovor

s Jakubem S. Trojanem (Ivana a Pavol Bargárovi)

Memoáry

Eugen Chart: Svědectví pamětníka (K nadcházejícímu 80. výročí vzniku Křesťanské revue)

Recenze

Karel A. Deurloo: Exodus a exil. Malá biblická teologie I. (Jiří Beneš)
Sidonia Horňanová: Synagógy. Kontinuita mezi synagógou a ekkléziou (Věra V. Tydlitátová)
Eaglestone, Robert: Postmodernismus a popírání holocaustu (Pavol Bargár)
Aleš Opatrný: Cesty pastorační v pluralitní společnosti (Kornélia Kolářová Takáčsová)
Josef Saniterák: Dějiny české mystiky I. Legenda Josef Weinfurter,
Josef Saniterák: Dějiny české mystiky II. Konec zlaté éry (Andrea Hudáková)

Poezie

Egon Bondy (bez názvu)

Kultura

Zápisky o skandálu (Pavol Bargár)
Kurban Said: Alí a Nino. Příběh lásky (Věra V. Tydlitátová)
M. Balabán, J. S. Trojan: Putování k číreému (L. Klíma)

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6x ročně, 28. dne sudého měsíce.
Cena 39 Kč. Předplatné na rok činí 230 Kč/200 Kč se slevou pro studenty a důchodce, objednávka předplatného: predplatne@krestanskarevue.cz.

Zakoupíte ve vybraných knihkupectvích, knihkupcům poskytujeme rabat 28%. Rádi zašleme i jednotlivá čísla.

KŘESŤANSKÁ REVUE
ETF UK Černá 9, p.p. 529, 115 55 Praha 1
redakce@krestanskarevue.cz
www.krestanskarevue.cz

Foto na závěr

(aneb není celebrita jako celebrita)

FOTO: ARCHIV FRANTIŠKA

Přestože ymkař není žádný „běžný občan“, tak přece jen má snad každý ymkař různé zájmy jako každý jiný „běžný občan“. Např. František je vášnivý fanoušek a myslím, že ve dnech slávistického úspěchu si kousek z něj přivlastňoval každý Čech. Po následném debaklu, ale zřejmě Františkova tvář vypadala jinak... no každý den není posvácení.

Kdo bude celebritou příště? Fotte se! Posílejte se :-).

REKLAMA

Poradenská společnost

PRIMASKA AUDIT, a. s.

*nabízí účetní, daňové a ekonomické poradenství
zejména pro nepodnikatelské subjekty
v uvedených pobočkách:*

– Ústí nad Labem
– Praha
– Ostrava
– České Budějovice
– Pardubice

Tel.: 475 200 689, 602 402 140, p. Adam.

www.primaska.cz

VEŘEJNÁ SBÍRKA

Křesťanského sdružení mladých lidí YMCA v Ústí nad Labem

pro obnovu klášterní zahrady

v areálu Dominikánského kláštera

První informace o existenci církevní stavby na místě dnešního kostela sv. Vojtěcha je možné doložit již roku 1186, kdy český kníže Bedřich provdal v Ústí nad Labem svou dceru za syna míšeňského markraběte Oty. Tato církevní stavba měla v polovině 13. stol. podobu hradu s kostelem, tzv. hradíště.

Dále měl velmi pohnutou historii, během ní byl zničen rušením městských hradeb a několikrát přestavěn. Po roce 1989 byl Dominikánský klášter a kostel sv. Vojtěcha v restituci navrácen Řádu bratří kazatelů – dominikánům, který objekt spravoval až do března roku 2004. V roce 1990 došlo k opravě střešní krytiny a ke generální úpravě fasády kostela a kláštera. Také zahrada byla upravena a osázena ovocnými stromy. V roce 1996 odešel z prostor kláštera Národní památkový ústav, za jehož působení byl tento objekt výrazně opraven.

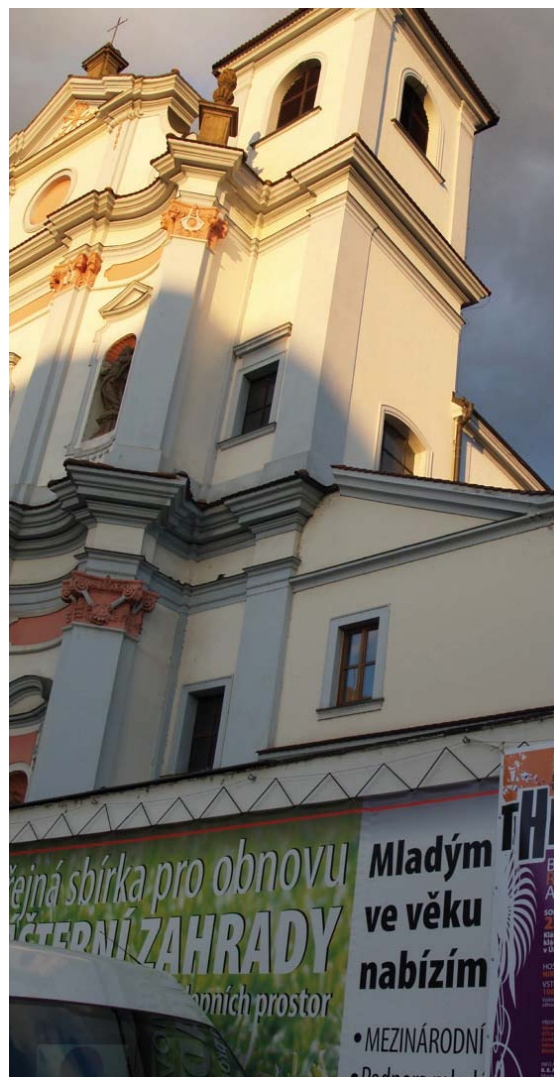
V roce 1999 začala v klášteře působit ústecká pobočka Křesťanského sdružení mladých lidí YMCA. A v roce 2002 začala prostory oživovat a zpřístupňovat veřejnosti. Na jaře 2003 otevřela 1. nízkoprahový klub pro mládež. Mateřské centrum POHÁDKA otevírá v dubnu 2004 v prostorách bývalé zákřistiě kostela sv. Vojtěcha. V současné době celý objekt spravuje YMCA v Ústí nad Labem (občanské sdružení) a pokračuje v naplňování svého programu: „Oživení areálu Dominikánského kláštera v Ústí nad Labem“.

V červnu 2007 YMCA spolu s legendární skupinou The Boom pořádali Benefiční letní koncert v klášterní zahradě jako součást kampaně pro obnovu a zpřístupnění této kulturní památky. Ústečané se tak mohli přímo zapojit a kampaň podpořit buďto přímo zakoupením vstupenky na benefiči nebo zasláním finančního příspěvku na konto Veřejné sbírky (č. úč.: 1111 095/2400). YMCA veřejnou sbírku pořádá již pátým rokem pro získání finančních prostředků na obnovu a zpřístupnění klášterní zahrady návštěvníké veřejnosti. Bližší info naleznete na: www.usti.ymca.cz

Pablo

aneb Co ulpělo v redakčním komíně

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
 2. To, co pro vás připraví ostatní...
- Tématem příštího Proteinu bude:

YMCA a zdraví

Zdravý životní styl je možná dnes módní. YMCA od svého počátku vidí člověka jako celek a snaží se o jeho harmonický rozvoj. Jak se tento cíl daří naplňovat v našich aktivitách? Podělte se o své zkušenosti.

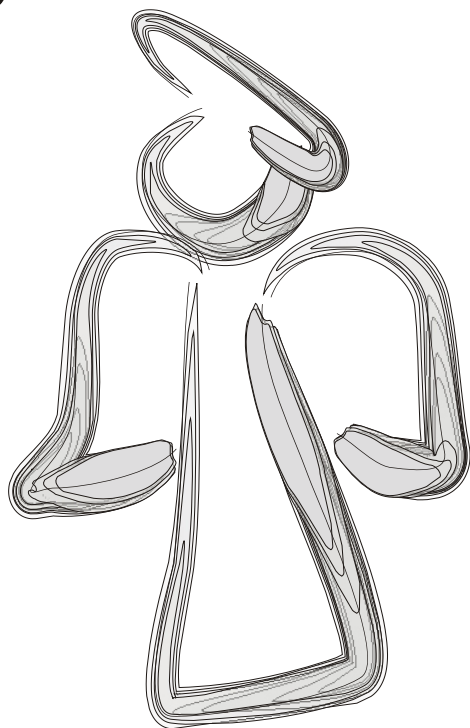
Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

Uzávěrka je 20. 11. 2007!

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz

Gospel night 2007

Věci nejsou takové, jakými se zdají být

**7.12.2007 Od 19. hodin
Kostel sv. Klimenta**

Vstupné dobrovolné!

**YMCA Praha - Křesťanské sdružení
mladých lidí**

**Na Poříčí 12, Praha 1, 110 00, tel. 224
872 128 www.praha.ymca.cz,
praha@ymca.cz**